

313

VYHLÁŠKA

Ministerstva průmyslu a obchodu

ze dne 25. srpna 2000,

kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 156/2000 Sb.,
o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb.,
o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb.,
a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů

Ministerstvo průmyslu a obchodu stanoví podle § 24 zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon“):

§ 1

Tato vyhláška stanoví podrobnější podmínky, za kterých výrobci, dovozci, distributoři, opravci stanovených střelných zbraní, stanoveného střeliva nebo pyrotechnických předmětů nebo ti, kdo jsou zapsáni v průkazu stanovené střelné zbraně, (dále jen „předkladatelé“) plní povinnosti stanovené zákonem, a podrobnosti postupu Českého úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva (dále jen „Úřad“) při ověřování stanovených střelných zbraní, stanoveného střeliva nebo pyrotechnických předmětů.

§ 2

**Postup při homologaci
stanovených střelných zbraní**

(1) Při homologaci stanovených střelných zbraní (dále jen „homologace“) předkladatel spolu se žádostí (§ 18 zákona) předkládá Úřadu technickou a průvodní dokumentaci a dvě stanovené střelné zbraně opatřené obchodním jménem nebo ochrannou známkou výrobce, typovým označením, výrobním číslem a označením ráže používaného střeliva, a to na každé hlavní a revolverovém válci, jde-li o hlavně nebo válce rozdílné ráže. Úřad prověří technickou a průvodní dokumentaci a písemně oznámí předkladateli podmínky provedení homologace (místo a rozsah zkoušek, výše správního poplatku a úplaty).

(2) U stanovených střelných zbraní předložených k homologaci (§ 6 odst. 1 zákona) Úřad zjišťuje

- shodu základních rozměrů s technickou dokumentací výrobce a se stanovenými technickými požadavky (§ 4 zákona),
- typové označení uvedené na stanovené střelné zbraně,
- bezpečnou funkci při střelbě,

- odolnost materiálu, ze kterého je zbraň vyrobena, a to při střelbě a při ztížených klimatických podmínkách,
- správnost a úplnost technické a průvodní dokumentace,

a dále zjišťuje, zda výrobce má k dispozici potřebná kalibrování měřidla, vypracované kontrolní postupy, potřebné prostory a má zabezpečeny technické a personální předpoklady k provádění kontroly všech výrobků shodných s homologovaným typem stanovené střelné zbraně (dále jen „systém kontroly“) a zda o tom vede záznamy.

(3) Typ předkládané stanovené střelné zbraně může zahrnovat několik variant za předpokladu, že tyto varianty nemají odlišné vlastnosti z hlediska stanovených technických požadavků.

(4) Při homologaci dovážených stanovených střelných zbraní zajistí předkladatel, který nedoloží údaje o systému kontroly (§ 6 odst. 1 zákona) u zahraničního výrobce, zjištění těchto údajů ve spolupráci s Úřadem na své náklady.

(5) Úřad vždy po provedení homologace vydá předkladateli písemný záznam o provedení ověření (dále jen „protokol“), ve kterém uvede

- identifikační údaje o předkladateli,
- popis a určení stanovené střelné zbraně,
- popis provedených zkoušek z hlediska stanovených technických požadavků, jejich výsledky a vyhodnocení,
- místo provedení zkoušek a datum vydání protokolu.

(6) Při splnění podmínek uvedených v § 6 odst. 1 zákona vydá Úřad současně s protokolem podle odstavce 5 certifikát o homologaci, který obsahuje

- identifikační údaje o předkladateli,
- technické charakteristiky zkoušeného typu stanovené střelné zbraně (např. druh materiálu a jeho parametry, ráži střeliva),
- vymezení rozsahu provedené homologace (např. počtem výrobků nebo číslu sérií),
- určení zkušební značky podle přílohy č. 4 části I.

s číslem homologace a určení subjektu, který bude označovat každou vyrobenou stanovenou střelnou zbraň touto zkušební značkou, a poučení o vedení evidence označených stanovených střelných zbraní,

- e) poučení o provádění kusového ověřování po dobu platnosti homologace (§ 6 odst. 3 zákona),
- f) poučení o provádění kontrol Úřadem (§ 20 zákona) a datum a místo vydání certifikátu o homologaci.

(7) Stálé kanceláři Mezinárodní stálé komise pro zkoušky ručních palných zbraní¹⁾ Úřad zasílá kopii certifikátu o homologaci stanovené střelné zbraně nebo zprávu o jeho zrušení nebo zprávu o odejmutí certifikátu o homologaci, nebo o odmítnutí vydat certifikát o homologaci (§ 21 odst. 3 zákona).

(8) Po provedení homologace se jeden exemplář ověřovaného typu stanovené střelné zbraně uloží u Úřadu. Druhý exemplář opatřený určenou zkušební značkou a číslem homologace se vrátí předkladateli.

(9) U stanovených střelných zbraní podléhajících homologaci (§ 6 odst. 2 zákona) provádí Úřad kusové ověřování v případě, kdy nejsou vyráběny sériově, a při periodickém ověřování, zda stanovené střelné zbraně odpovídají stanoveným technickým požadavkům (§ 6 odst. 3 zákona).

§ 3

Postup při kusovém ověřování stanovených střelných zbraní

(1) Při kusovém ověřování stanovených střelných zbraní (dále jen „kusové ověřování“) předkladatel spolu se žádostí (§ 18 zákona) předkládá Úřadu každou stanovenou střelnou zbraň opatřenou obchodním jménem nebo ochrannou známkou výrobce, typovým označením, výrobním číslem a ráží použitého střeliva, a to na každé hlavní a revolverovém válci, jde-li o hlavně nebo válce rozdílné ráže. Každá broková hlaveň musí být navíc označena údaji o měřeném průměru vývrty a označením materiálu, ze kterého je vyrobena, případně i údajem o hmotnosti. Každá hlaveň určená výhradně pro použití černého prachu musí být označena tak, aby bylo nesporné, že jde o hlaveň určenou k použití černého prachu, pokud Úřad neurčí jinak.

(2) Při kusovém ověřování stanovených střelných zbraní (§ 7 zákona) Úřad provádí

- a) prohlídku před zkušební střelbou,

b) zkušební střelbu,

- c) prohlídku po zkušební střelbě.

(3) Technické požadavky na stanovené střelné zbraně při kusovém ověřování jsou uvedeny v příloze č. 1 a v českých technických normách.²⁾

(4) Při prohlídce před zkušební střelbou vyřadí Úřad stanovenou střelnou zbraň, která nesplňuje požadavky uvedené v příloze č. 1 bodě 1.1, nebo takovou, jejíž označení neodpovídá požadavkům uvedeným v odstavci 1. Tuto skutečnost oznámí předkladateli.

(5) Úřad neověří stanovenou střelnou zbraň, která je viditelně poškozena zkušební střelbou, a stanovené střelné zbraně, které vykazují závady uvedené v příloze č. 1 bodě 3 nebo mají neopravitelnou závadu uvedenou v příloze č. 1 bodě 4. Tuto skutečnost oznámí předkladateli.

(6) Vznikne-li při zkušební střelbě prováděné podle přílohy č. 1 podezření, že došlo ke snížení tlaku zkušebního náboje, např. únikem plynů, Úřad provede doplňkovou střelbu nad rámec předepsaného počtu zkušebních výstřelů; v případě pochybnosti o pevnosti stanovené střelné zbraně podrobené zkušební střelbě nebo při pochybnostech o existenci poškození nebo jiné vady stanovené střelné zbraně anebo v případě výskytu závady na nábojnici zkušebního náboje provede Úřad rovněž doplňkovou střelbu zkušebními náboji.

(7) Dojde-li při zkušební střelbě prováděné podle přílohy č. 1 k vadné funkci zkoušené stanovené střelné zbraně, Úřad provede ověření funkce doplňkovou střelbou spotřebními náboji dodanými předkladatelem, a to minimálně dvěma výstřely na každou nábojovou komoru.

(8) Na žádost předkladatele může být ověřování brokovnice nahrazeno zkouškou s vyšším tlakem (vyšší zkouška) nebo zkouškou pro ocelové broky.

(9) Má-li u stanovené střelné zbraně s více hlavními jen některá z hlavních neopravitelnou závadu, navrhne Úřad předkladateli odborné znehodnocení³⁾ vadné hlavně, při kterém znemožní vložení náboje do hlavně. Nesouhlasí-li předkladatel s tímto návrhem, postupuje Úřad podle § 19 odst. 2 zákona.

(10) Při kusovém ověřování stanovených střelných zbraní dovezených ze zahraničí, jejichž zkušební značky nejsou v České republice uznávány na základě Úmluvy¹⁾ a které mají sklopné hlavní, se navíc zjišťuje

¹⁾ Vyhláška č. 70/1975 Sb., o Úmluvě o vzájemném uznávání zkušebních značek ručních palných zbraní – C.I.P. (Commission Internationale Permanente – Mezinárodní stálá komise pro zkoušky ručních palných zbraní).

²⁾ § 6 zákona č. 22/1997 Sb., o technických požadavcích na výrobky a o změně a doplnění některých zákonů, ve znění zákona č. 71/2000 Sb.

³⁾ Vyhláška č. 216/1996 Sb., o způsobu a technologickém postupu při znehodnocování zbraní a výrobě řezů zbraní.

- a) délka hlavní s přesností na 1 mm,
- b) průměr vývrtu brokové hlavně s přesností na 0,1 mm a průměr vývrtu kulové hlavně s přesností na 0,01 mm,
- c) hmotnost hlavně bez předpažbí s přesností na 1 g,
- d) pevnost materiálu hlavních částí stanovené střelné zbraně zkouškou tvrdosti; na základě této zkoušky se stanoví, zda je tloušťka stěny hlavně vyhovující, pokud předkladatel neprokáže, že pevnost použitého materiálu odpovídá české technické normě.²⁾

(11) Úřad vždy po provedení kusového ověřování stanovené střelné zbraně vydá předkladateli protokol, který obsahuje

- a) identifikační údaje o předkladateli,
- b) identifikační údaje o stanovené střelné zbraní,
- c) zjištěné závady,
- d) datum a místo zkoušky ověření.

§ 4

Postup při opakovaném kusovém ověřování stanovených střelných zbraní

(1) Opakované kusové ověřování stanovených střelných zbraní (dále jen „opakované kusové ověřování“) se provádí stejně jako kusové ověřování stanovených střelných zbraní (§ 8 zákona). Přihlíží se při něm k opotřebení, které snižuje bezpečnost a funkčnost střelné zbraně.

(2) Na stanovenou střelnou zbraň vyrazí Úřad pořadové číslo zkoušky, a pokud chybí, rovněž označení ráže. U stanovených střelných zbraní se sklopnými hlavními navíc vyrazí na hlavní údaje o průměrech vývrtů a o hmotnosti hlavního svazku.

(3) Úřad vždy po provedení opakovaného kusového ověřování vydá předkladateli protokol, který obsahuje

- a) identifikační údaje o předkladateli,
- b) identifikační údaje o stanovené střelné zbraní,
- c) zjištěné závady,
- d) číslo protokolu a pořadové číslo zkoušky,
- e) datum a místo zkoušky.

§ 5

Postup při typové kontrole stanoveného střeliva

(1) Pro ověřování stanoveného střeliva (§ 9 zákona) se za sérii považuje nejméně 3 000 kusů střeliva od typu střeliva. V případě, že je vyráběn počet nižší, rozhoduje Úřad o každém případě zvlášť s ohledem na stanovené technické požadavky. Pro typovou kontrolu stanoveného střeliva (dále jen „typová kontrola“) se vybírá jako představitel typu stanovené střelivo vyvíjející nejvyšší maximální tlaky.

(2) Stanovené střelivo označené obchodním jménem nebo ochrannou známkou výrobce a údaji umožňujícími identifikaci typu střeliva (druh, značku a ráži) předloží předkladatel společně se žádostí (§ 18 zákona) v množství stanoveném v příloze č. 7, popřípadě stanoveném Úřadem podle odstavce 1. Úřad rovněž určí počet předkládaných spotřebitelských obalů, a to podle příslušné české technické normy.²⁾ Na spotřebitelském obalu střeliva uvede předkladatel kromě označení předkladatele označení typu střeliva, číslo série a počet kusů střeliva v obalu. Typ předkládaného střeliva může zahrnovat několik variant z hlediska stanovených technických požadavků. Úřad prověří technickou a průvodní dokumentaci a písemně oznámí předkladateli podmínky provedení typové kontroly (místo a rozsah zkoušek, výše správního poplatku a úplaty).

(3) Při typové kontrole (§ 10 zákona) Úřad zjišťuje, zda

- a) předkladatel vlastní a používá kalibrované nebo ověřené měřicí přístroje pro měření rozměrů, funkce, tlaků nebo hodnot pokládáných za rovnocenné pro daný typ stanoveného střeliva,
- b) výrobce má k dispozici technické vybavení k provádění výrobní kontroly [§ 10 odst. 1 písm. b) zákona], zejména
 1. balistické hlavně, jejichž rozměry jsou shodné se stanovenými technickými požadavky,
 2. tlakoměry pro použití referenčního náboje nebo vzorové balistické hlavně s platným metrologickým ověřením,
 3. měřidla určená k rozměrové kontrole střeliva s platným metrologickým ověřením,
 4. zbraně určené ke kontrole bezpečnosti funkce,a zda jsou tato zařízení obsluhována odborně způsobilým personálem,
- c) výrobce provozuje systém kontroly a vede evidenční knihu o výsledcích kontrol jednotlivých výrobních sérií stanoveného střeliva; tyto záznamy musí být vedeny postupem schváleným Úřadem a musí být Úřadu kdykoliv k dispozici,
- d) dovozce, který nedoložil údaje o systému kontroly u dováženého stanoveného střeliva u zahraničního výrobce, zajistí jejich zjištění ve spolupráci s Úřadem na své náklady,
- e) vyrobené střelivo odpovídá stanoveným technickým požadavkům na

1. shodnost rozměrových charakteristik,
2. vzhled a provedení i údajů a rozlišovacích znaků na každém náboji,
3. provedení odpovídajících údajů na nejmenším spotřebitelském obalu,
4. tlak plynů nábojů nebo hodnoty pokládáné za ekvivalentní,
5. dopravní, manipulační a funkční bezpečnost,
6. odolnost vůči ztíženým klimatickým podmínkám,

7. rozptyl, krytí a rychlost,
8. fyzikální, chemické a balistické vlastnosti střeliv.

(4) Úřad vždy po provedení typové kontroly vydá předkladateli protokol, který obsahuje

- a) identifikační údaje o předkladateli,
- b) popis a určení stanoveného střeliva,
- c) popis provedených zkoušek stanovených technických požadavků a jejich výsledky,
- d) datum a místo zkoušek.

(5) Při splnění podmínek stanovených v § 10 zákona vydá Úřad současně s protokolem podle odstavce 4 certifikát o typové kontrole střeliva, který obsahuje

- a) identifikační údaje o předkladateli,
- b) předmět typové kontroly,
- c) datum a místo vydání certifikátu o typové kontrole,
- d) pověření k provádění výrobní kontroly a určení subjektu, který bude oprávněn k označování stanoveného střeliva zkušební značkou,
- e) poučení o provádění inspekčních kontrol střeliva (§ 11 zákona),
- f) poučení o provádění kontrol Úřadem (§ 20 zákona).

(6) Úřad zašle Stálé kanceláři Mezinárodní stálé komise pro zkoušky ručních palných zbraní¹⁾ kopii certifikátu o typové kontrole střeliva nebo ji uvědomí o jeho případném odejmutí. Obdobně postupuje při zániku platnosti certifikátu o typové kontrole střeliva (§ 10 odst. 2 zákona).

(7) V případě předložení stanoveného střeliva, na jehož ráži nejsou ještě stanoveny technické požadavky (§ 4 zákona), k ověřování Úřadu provede Úřad typovou kontrolu na základě úplných údajů dodaných výrobcem. Úřad po provedení typové kontroly oznámí její provedení Stálé kanceláři Mezinárodní stálé komise pro zkoušky ručních palných zbraní¹⁾ současně s maximálním přípustným tlakem, naměřenou střední hodnotou maximálního tlaku a všemi údaji sdělenými výrobcem, které jsou řádně ověřeny.

(8) U nové ráže stanoveného střeliva, kromě střeliva s vysokým výkonem, se typová kontrola neprovádí v případech, kdy

- a) lze toto střelivo nabít a vystřelit z nábojové komory ruční palné zbraně určené pro střelivo ráže již typově kontrolované a zařazené do stanovených technických požadavků, které má rozměry identické nebo podobné a přípustný maximální tlak nižší, než je tlak tohoto nového střeliva,
- b) lze střelivo již typově kontrolované a zařazené do stanovených technických požadavků, které má rozměry identické nebo podobné a maximální přípustný tlak vyšší, než je tlak nového střeliva, nabít

a vystřelit z nábojové komory ruční palné zbraně určené pro toto nové střelivo, které má maximální přípustný tlak nižší než tato již typově zkontrolovaná ráže.

(9) Pokud předkladatel nedoloží údaje o systému kontroly u dováženého stanoveného střeliva u zahraničního výrobce, ověří Úřad každou výrobní nebo dovozenou sérii střeliva.

§ 6

Postup při inspekční kontrole stanoveného střeliva

(1) Při inspekční kontrole stanoveného střeliva (dále jen „inspekční kontrola“) podle § 11 zákona Úřad na základě žádosti provede

- a) u předkladatele, kterému byl vydán certifikát o typové kontrole střeliva, nejméně jedenkrát za tři roky
 1. kontrolu výrobního a zkušebního zařízení,
 2. prověření předkladatelem prováděných výrobních kontrol,
 3. kontrolu stanovených technických požadavků na střelivo v rozsahu typové kontroly, ale na polovičním množství vzorků,
- b) u předkladatele stanoveného střeliva, který nemůže zajistit nebo doložit údaje o systému kontroly u dováženého stanoveného střeliva u zahraničního výrobce, nejméně jedenkrát ročně kontrolu stanovených technických požadavků na střelivo v rozsahu typové kontroly, ale na polovičním množství vzorků.

(2) Úřad vždy po provedení inspekční kontroly vydá předkladateli protokol, který obsahuje

- a) identifikační údaje o předkladateli,
- b) popis a určení stanoveného střeliva,
- c) provedené zkoušky stanovených technických požadavků a jejich výsledky,
- d) datum a místo zkoušek.

§ 7

Postup při ověřování pyrotechnických předmětů

(1) Při typové zkoušce pyrotechnických předmětů podle § 13 zákona (dále jen „typová zkouška“) Úřad zjišťuje, zda pyrotechnický předmět splňuje stanovené technické požadavky podle přílohy č. 2.

(2) Typ předkládaného pyrotechnického předmětu může zahrnovat několik variant za předpokladu, že tyto varianty nemají odlišné vlastnosti z hlediska stanovených technických požadavků. Předkladatel předkládá pyrotechnické předměty k ověření označené svým obchodním jménem nebo ochrannou známkou, názvem výrobku a typovým číslem výrobku (u pyrotechnických předmětů, které nejsou jeho výrobkem, i údaje o výrobcí). Úřad provede technickou a průvodní

dokumentaci a písemně oznámí předkladateli podmínky provedení typové zkoušky (místo a rozsah zkoušek, výše správního poplatku a úplaty).

(3) Úřad vždy po provedení zkoušek podle přílohy č. 3 vydá předkladateli protokol, který obsahuje

- a) identifikační údaje o předkladateli,
- b) popis a určení pyrotechnického předmětu,
- c) provedené zkoušky stanovených technických požadavků a jejich výsledky,
- d) datum a místo zkoušek.

(4) V pochybnostech, zda se jedná o výbušný nebo pyrotechnický předmět, Úřad provede zkoušku podle přílohy č. 3, a pokud zjistí, že výrobek není pyrotechnickým předmětem, vydá o tom rozhodnutí (§ 21 odst. 3 zákona), výrobky vrátí předkladateli a vyrozumí o tom příslušný orgán.⁴⁾

(5) Při splnění podmínek stanovených v § 13 zákona vydá Úřad současně s protokolem podle odstavce 3 certifikát o typové zkoušce, který obsahuje

- a) identifikační údaje o předkladateli,
- b) předmět typové zkoušky a jeho identifikační údaje,
- c) druh zkušební značky a určení subjektu, který bude označovat pyrotechnický předmět zkušební značkou,
- d) poučení o provádění opakovaného ověřování [§ 12 písm. b) zákona],
- e) poučení o provádění kontrol Úřadem (§ 20 zákona),
- f) seznam příslušných částí technické a průvodní dokumentace,
- g) datum a místo vydání certifikátu o typové zkoušce.

§ 8

Technická a průvodní dokumentace

Technická a průvodní dokumentace předkládaná předkladatelem spolu se žádostí o ověřování stanovených střelných zbraní, stanoveného střeliva nebo pyrotechnických předmětů [§ 18 odst. 3 písm. a) zákona] zahrnuje

- a) všeobecný popis,
- b) konstrukční a výrobní nákresy, schémata částí, konstrukčních skupin apod.,
- c) popisy a vysvětlení nezbytná pro porozumění podkladům, včetně popisu funkce a definování možných nebezpečí vyplývajících z výroby, používání, skladování, přepravy a likvidace výrobku,
- d) protokoly o provedených zkouškách,

- e) návod pro osobu provádějící montáž a demontáž stanovené střelné zbraně,
- f) návod k používání,
- g) návod pro provádění přebíjení střeliva,
- h) certifikáty vztahující se k vybavení stanovené střelné zbraně, ke stanovenému střelivu, k pyrotechnickému předmětu, k částem stanoveného střeliva nebo ke střelivině použité ve střelivu, zprávy a protokoly vztahující se ke stanovené střelné zbraně, stanovenému střelivu, střelivině použité ve střelivu nebo pyrotechnickému předmětu a jiné dokumenty, které usnadní Úřadu ověřování.

§ 9

Označování zkušebními značkami

Stanovené střelné zbraně, stanovené střelivo a pyrotechnické předměty, které splňují stanovené technické požadavky a byly ověřeny, se označují zkušebními značkami (§ 19 zákona) podle přílohy č. 4 části I. takto:

- a) při kusovém ověřování a opakovaném kusovém ověřování Úřad stanovenou střelnou zbraň, která splní stanovené technické požadavky, označí zkušební značkou podle přílohy č. 4 části I. a označením umožňujícím stanovení roku ověření, např. posledním dvojčíslím letopočtu. Zkušební značka se vyráží na každou hlaveň a lůžko nebo dnový šroub, na rám nebo na důležité části závěru stanovené střelné zbraně. U revolverů se zkušební značky vyrážejí na hlaveň, válec a rám stanovené střelné zbraně. Jde-li o stanovené střelné zbraně, jejichž nábojová komora není součástí hlavně, vyrážejí se zkušební značky na hlaveň, každou nábojovou komoru a na důležité části závěru stanovené střelné zbraně,
- b) není-li při opakovaném kusovém ověřování stanovené střelné zbraně již místo pro zkušební značku, vyrazí se na stanovenou střelnou zbraň jen poslední dvojčíslí letopočtu a pořadové číslo zkoušky; při opakovaném kusovém ověřování se zkušební značky, jde-li o stanovené střelné zbraně s více hlavněmi, vyrážejí na každou hlaveň pouze v případě, že nemůže dojít k poškození stanovené střelné zbraně,
- c) při homologaci označí Úřad nebo předkladatel stanovenou střelnou zbraň zkušební značkou určenou v certifikátu o homologaci alespoň na jednu z hlavních částí zbraně,
- d) při typové kontrole označí předkladatel nebo Úřad zkušební značkou podle údaje uvedeného v certifikátu o typové kontrole střeliva každý nej-

⁴⁾ Zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní baňské správě.

menší spotřebitelský obal formou potisku nebo nálepky,

- e) pyrotechnické předměty označí předkladatel nebo Úřad zkušební značkou pro pyrotechnické předměty podle údaje uvedeného v certifikátu o typové zkoušce na každém pyrotechnickém předmětu; pokud to rozměry pyrotechnického předmětu neumožní, provede se označení na nejmenším spotřebitelském obalu. Označení se provádí v obou případech formou potisku nebo nálepky.

§ 10

Úplata

Výše úplaty (§ 15 odst. 2 zákona), kterou Úřad vybírá a která je spojena se zkoušením stanovených střelných zbraní, stanoveného střeliva, pyrotechnických předmětů, výbušných předmětů a pomůcek pro jejich používání a se zkoušením balisticky odolných materiálů a konstrukcí, je uvedena v příloze č. 5.

§ 11

Služební průkaz

Vzor služebního průkazu, jímž se zaměstnanci Úřadu prokazují při činnostech spojených s ověřováním stanovených střelných zbraní, stanoveného střeliva a pyrotechnických předmětů, je uveden v příloze č. 6.

§ 12

Nedílnou součástí této vyhlášky jsou

- a) příloha č. 1 – stanovené technické požadavky při kusovém ověřování a opakovaném kusovém ověřování stanovené střelné zbraně,
- b) příloha č. 2 – stanovené technické požadavky při ověřování pyrotechnických předmětů,
- c) příloha č. 3 – závazné postupy zkoušek a minimální počty vzorků pro ověřování pyrotechnických předmětů,
- d) příloha č. 4 – zkušební značky stanovených střelných zbraní, stanoveného střeliva a pyrotechnických předmětů,
- e) příloha č. 5 – úplaty za činnosti související s ověřováním a zkoušením stanovených střelných zbraní, stanoveného střeliva, pyrotechnických předmětů,
- f) příloha č. 6 – vzor služebního průkazu zaměstnance Českého úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva, a
- g) příloha č. 7 – počet kusů střeliva předkládaného k ověřování.

§ 13

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

doc. Ing. Grégr v. r.

Stanovené technické požadavky při kusovém ověřování a opakovaném kusovém ověřování stanovené střelné zbraně

1. Prohlídka stanovené střelné zbraně před zkušební střelbou

1.1 Stanovená střelná zbraň nesmí před zkušební střelbou vykazovat stopy koroze, černicí nebo jiné lázně, nesmí mít poškozenou pažbu a její označení musí odpovídat § 18 odst. 2 zákona.

1.2 Stanovená střelná zbraň nesmí mít zejména

- a) výrobní vady ve vývrtu a v nábojové komoře, jako jsou prohlubně, rysky, prolomeniny a jiné vady viditelné pouhým okem,
- b) nedostatečně vyleštěný vývrt hlavně a povrch nábojové komory ztěžující odhalení případných závad vzniklých zkušební střelbou; v případě pochybností se kontroluje dodržení přípustné drsnosti povrchu Ra, která smí být nanejvýš 1 mikrometr ve vývrtu hlavně a 1,8 mikrometru v nábojové komoře,
- c) ohnutou hlaveň nebo hlaveň s náznaky vyduť a jiných deformací,
- d) vměstky, praskliny, porézní nebo necelá a dodatečně zavařovaná místa na částech stanovené střelné zbraně,
- e) nesprávně ustavené nebo spájené hlavně, háky a lišty,
- f) vady způsobené mechanickými a tepelnými výrobními operacemi, které mohou nepříznivě ovlivnit pevnost a funkci stanovené střelné zbraně,
- g) závěr nebo dnový šroub, jejichž konstrukce, dimenzování a materiál neodpovídají účelu stanovené střelné zbraně.

1.3 Důležité rozměry stanovené střelné zbraně z hlediska bezpečnosti, závěrové vůle, uzamykací vůle a tloušťky stěn hlavně musí odpovídat hodnotám stanovených rozhodnutími C.I.P. nebo stanoveným technickým požadavkům nebo určených Úřadem. U stanovené střelné zbraně nabíjené ústím hlavně musí průměr zátravky odpovídat stanoveným technickým požadavkům.

1.4 Stanovené střelné zbraně nesmí vykazovat

- a) nesprávnou funkci závěrového, spoušťového, bicího, pojistného nebo vyhazovacího ústrojí (u zbraní nabíjených zezadu);
- b) nesprávnou funkci a chod revolverového válce;
- c) nesprávnou funkci zažehovacího ústrojí (u stanovené střelné zbraně nabíjené ústím hlavně);
- d) sklon k samospuštění při nabíjení;
- e) příliš nízký odpor spouště neodpovídající stanoveným technickým požadavkům (s výjimkou terčových a sportovních stanovených střelných zbraní);
- f) závady v provedení, opracování a chodu úderníku a zápalníku;
- h) nedostatečné držení kohoutu nebo podobného bicího prvku v jeho záchytu.

2. Podmínky zkušební střelby

2.1 Zkušební střelba se provádí na úplně dohotovené stanovené střelné zbraní před střeleckou zkouškou prováděnou předkladatelem. Za úplně dohotovené se též považují stanovené střelné

zbraně, na kterých bude ještě provedena rybina nebo povrchová úprava černěním nebo jiným způsobem. Úřad stanoví, zda bude ověřovat stanovenou střelnou zbraň s povrchovou úpravou nebo bez této úpravy. Stanovené střelné zbraně nabíjené ústím hlavně musí být vybavené zažehovacím ústrojím a jejich samostatně dodávané hlavně musí mít zátravku a definitivní dnový šroub.

2.2 Předkladatel musí předložit stanovenou střelnou zbraň ke zkoušce v takovém stavu, aby byla schopna bezpečné střelby, a s pažbou. Úřad může v odůvodněných případech povolit předkladateli předložení stanovené střelné zbraně bez pažby. Jde-li o samostatnou hlavěň, je předkladatel povinen předložit závěr umožňující provedení zkoušky nebo hlavěň, jde-li o samostatný závěr.

2.3 Zkušební střelba se provádí zkušebními náboji, které svým provedením, tlaky, popřípadě energiemi střely odpovídají jak jmenovitými hodnotami, tak statisticky vyhodnocenými nerovnostmi stanoveným technickým požadavkům. Zkušební náboje pro ověřování brokovnic musí navíc splňovat stanovený průměr a hmotnost náplně broků obsažených v náboji. Zkušební náboje smějí být použity při teplotě ovzduší 15 až 25 °C.

2.4 Tlaky zkušebních nábojů se měří buď tlakoměrnými válečky (crusher), nebo mechanicko-elektrickými (piezo)snímači při teplotě prachové náplně (20 ± 2) °C. Je-li místo hodnoty tlaku udána energie střely, měří se při téže teplotě úst'ová rychlost střely, z níž se vypočte úst'ová energie. Vlastnosti a rozměry tlakoměrných válečků a mechanicko-elektrických snímačů (včetně vlastností měřicích souprav), jakož i metodika měření, způsob kalibrování a vyhodnocování výsledků měření musí odpovídat stanoveným technickým požadavkům.

2.5 Použité tlakoměrné hlavně musí svými rozměry, konstrukcí a vlastnostmi odpovídat stanoveným technickým požadavkům.

2.6 Jednotlivé druhy stanovených střelných zbraní nebo jejich samostatně dodávaných částí se podrobí střelbě zkušebními náboji takto:

- a) Brokové hlavně nabíjené zezadu, s délkou nábojové komory menší než 73 mm a určené na brokové náboje se zkoušejí dvěma výstřely na hlavěň nebo třemi náboji s ocelovými broky. Rozměry a tvrdost broků a hmotnost brokové náplně udávají předpisy C.I.P. Tyto brokové náboje musí splňovat předepsané tlaky (nebo tlaky vyšší) na předepsaných místech hlavně. Pro ověření funkce opakovací nebo samonabíjecí stanovené střelné zbraně se navíc vystřelí nejméně jeden spotřební náboj z každé hlavně. Předepsané tlaky v MPa (rozumí se střední hodnota maximálního tlaku zjišťovaná mechanicko-elektrickými snímači) a předepsaná místa jsou uvedena v následující tabulce 1 a poznámkách:

R á ž e	Tlak na tlakoměru č.: (MPa)			
	1	2	1	2
	při zkoušce			
	běžné		Vyšší	
12 a větší	96	50	137	50
16	102	50	137	50
20 a menší	108	50	137	50
12 - ocelové broky	hybnost 15 Ns		137	50
			hybnost 17,5 Ns	
20 - ocelové broky	hybnost 11,5 Ns		137	50
			hybnost 14,5 Ns	

Tabulka 1

Poznámky k tabulce 1 :

1. Tlakoměrem č. 1 se rozumí snímač tlaku umístěný v měřicím místě vzdáleném 17 mm ode dna lůžka závěru. Tlakoměrem č. 2 se rozumí snímač tlaku umístěný v měřicím místě vzdáleném (162 ± 0.5) mm od tohoto dna.
2. Vyšší zkouška se uplatní, jestliže mají být ve zkoušené stanovené střelné zbraní použity spotřební náboje, jejichž střední hodnota maximálního tlaku převyší při měření mechanicko-elektrickými snímači:
74 MPa u ráže 12 a větší,
78 MPa u ráže 16,
83 MPa u ráže 20 a menší
nebo se dosáhne tlaku až 105 MPa nebo je délka nábojové komory větší než 73 mm.

- b) Kulové hlavně nabíjené zezadu se zkoušejí zkušebními náboji, které dávají na předepsaných místech předepsané tlaky (nebo tlaky vyšší) a nejméně jedním spotřebním nábojem na nábojovou komoru pro ověření funkce opakovací nebo samonabíjecí stanovené střelné zbraně. Zkušební náboje vyvíjejí maximální tlak, jehož střední hodnota je nejméně o 30 % vyšší, než je přípustná střední hodnota maximálního tlaku spotřebního náboje dané ráže. Předepsané tlaky a místa musí odpovídat stanoveným technickým požadavkům.

Počet použitých zkušebních nábojů:

1. 2 náboje na každou hlaveň u dlouhých střelných zbraní s provozním tlakem 180 MPa a více,
2. 1 náboj na každou hlaveň u dlouhých střelných zbraní s provozním tlakem menším než 180 MPa,
3. 2 náboje na každou hlaveň u pistolí bez ohledu na výši jejich provozního tlaku,
4. 1 náboj na každou nábojovou komoru, jestliže je od hlavně oddělena (např. u revolverů), bez ohledu na velikost provozního tlaku.

Hodnotami provozních tlaků se rozumí střední hodnoty maximálních tlaků zjišťovaných tlakoměrnými válečky nebo mechanicko-elektrickými snímači.

- c) Expanzní zbraně, pracovní expanzní přístroje a zvláštní zbraně nebo jejich části se podrobí střelbě zkušebními nábojkami, které mají o 30 % větší tlak, než je provozní tlak nejsilnější spotřební nábojky, nebo o 10 % větší energii, než je přípustná střední hodnota energie stanovená pro nejsilnější spotřební nábojku dané ráže. Výjimku tvoří expanzní vstřelovací přístroje s tloukem, kde se připouští přetlak převyšující provozní tlak pouze o 15 až 16 %.

Expanzní zbraně se ověří vystřelením :

1. 5 zkušebních nábojek z každé hlavně u expanzních zbraní s jednou nábojovou komorou,
2. 2 zkušebních nábojek z každé nábojové komory u expanzních zbraní se dvěma a více nábojovými komorami.

Pracovní expanzní přístroje se ověří vystřelením :

1. 10 zkušebních nábojek s použitím nejtěžší použitelné střely (kotevní hřeb) při nastavení výkonu na maximum (je-li výkon regulovatelný),
2. 10 zkušebních nábojek a 10 nejsilnějších spotřebních nábojek u expanzního vstřelovacího přístroje s tloukem, přičemž hmotnost tlouku se zvětší o 50 % (přidaným závažím) nad hmotnost nejtěžšího tlouku přístroje.

Zvláštní zbraně se ověří vystřelením 2 zkušebních nábojů nebo 5 nejsilnějších spotřebních nábojů.

- d) Předovky určené výhradně na černý prach se zkoušejí dvěma výstřely se zkušební náplní na každou hlavěň, je-li nábojová komora součástí hlavně, a nejméně jedním výstřelem se zkušební náplní na každou nábojovou komoru, jestliže je od hlavně oddělena (např. u revolverů).

Zkušební náplně jsou tvořeny střelou a prachem v množství odpovídajícím stanoveným technickým požadavkům pro danou ráži a druh stanovené střelné zbraně.

Historické zbraně nabíjené ústím hlavně, určené výhradně na černý prach a vybavené pro každou hlavěň buď perkusním zámkem s komínkem (pistonem) na čepičkovou zápalku, nebo křesadlovým zámkem francouzského typu se zkoušejí dvěma výstřely se sníženou zkušební náplní černého prachu na každou hlavěň. Zkušební náplň musí odpovídat stanoveným technickým požadavkům.

- e) Kulobrokové zbraně se zkoušejí tak, že se každá hlavěň podrobí odpovídajícímu počtu výstřelů zkušebních, popřípadě spotřebních nábojů [viz písm. a) a b)].
- f) Balistické zbraně se zkoušejí jako jim odpovídající druh stanovené střelné zbraně; přitom se přihlíží k tomu, že zkušební náboje pro ověřování balistických zbraní mohou být v balistických zbraních používány jako náboje spotřební. Pro ověření funkce se používají referenční náboje, jejichž hodnoty jsou stanoveny rozhodnutími C.I.P.
- g) Výměnné hlavně, vložné hlavně a vložné nábojové komory se zkoušejí pomocí svého vlastního závěru způsobem, který odpovídá danému druhu stanovené střelné zbraně (nevztahuje se na vložné hlavně a vložné nábojové komory, homologované jako typ).
- h) Samostatně dodávané hlavně, nábojové komory, jestliže nejsou součástí hlavně (např. revolverové válce), závěry a dnové šrouby se zkoušejí jako jim odpovídající druh stanovené střelné zbraně. Je-li závěr určen pro více různých ráží, zkouší se nejvíce namáhajícími zkušebními náboji. Kritériem namáhání je zde síla působící na závěr.
- i) Plynové zbraně se zkoušejí tlakem o 30 % vyšším, než je nejvyšší provozní tlak. Měřítkem zvýšení tlaku může též být zvýšení ústové energie střely o 10 %.

2.7 Zkušební střelby se provádějí pomocí lafet, které bezpečně chrání obsluhu a v nichž jsou stanovené střelné zbraně upnuty tak, aby to co nejvíce odpovídalo podmínkám jejich použití. U krátkých střelných zbraní se připouští střelba s ochrannou rukavicí. Zkušební střelba u vícehlavňových střelných zbraní se koná postupně, to znamená hlavěň po hlavni.

3. Prohlídka stanovené střelné zbraně po zkušební střelbě

Za závadnou stanovenou střelnou zbraň se považuje stanovená střelná zbraň, která je zkušební střelbou viditelně poškozena, a stanovená střelná zbraň, která vykáže některou z těchto závad:

- a) selhání vinou stanovené střelné zbraně,
- b) nežádoucí výstřel při nabíjení stanovené střelné zbraně,
- c) nežádoucí výstřel více nábojů (jak zkušebních, tak spotřebních) najednou,
- d) obtížné vytažení nábojnice (jak zkušební, tak spotřební náboje) z nábojové komory, nadměrná deformace nábojnice a její roztržení vinou stanovené střelné zbraně,
- e) proražení zápalky (jak zkušební, tak spotřební náboje) vinou stanovené střelné zbraně,
- f) jakákoliv deformace hlavně a nábojové komory, která by mohla snížit bezpečnost stanovené střelné zbraně,

- g) jakékoliv roztažení hlavně včetně vlnovitého v nejslabších místech hlavně,
- h) porušení spojení háků a lišt,
- i) zvětšení uzamykací vůle nad povolenou mez,
- j) poškození nebo deformace důležitých částí závěru nebo dnového šroubu,
- k) trhliny vně i uvnitř hlavně a nábojové komory a na důležitých částech závěru zjištěné nedestruktivní metodou,
- l) trhliny vně hlavně a dnového šroubu u střelných zbraní nabíjených ústím hlavně zjištěné nedestruktivní metodou,
- m) zřejmá porucha ve funkci zbraně anebo nespolehlivá funkce stanovené střelné zbraně,
- n) oddělení komínku (pistonu) nebo jiné části zažehovacího ústrojí u střelných zbraní nabíjených ústím hlavně.

4. Závady při kusovém a opakovaném ověřování stanovené střelné zbraně

Neopravitelnými závadami u stanovené střelné zbraně jsou:

- a) prasklé a v nebezpečných místech svařované hlavně a závěry;
- b) hlavně s místy porézními nebo necelými a hlavně celkově nebo místně zeslabené;
- c) hlavně deformované (s výjimkou drobných deformací připuštěných na základě podmínek zkoušky);
- d) kulové hlavně s příliš zvětšeným nebo těsným vývrtem;
- e) nepřípustné úpravy podle bodu 5.3 této přílohy;
- f) jiné závažné závady, u nichž v zájmu bezpečnosti Úřad rozhodne, že nemohou být odstraněny opravou.

5. Opravy, které mohou mít vliv na bezpečnost stanovené střelné zbraně a nepřípustné úpravy

5.1 Opravami, které mohou mít vliv na bezpečnost stanovené střelné zbraně, jsou:

- a) výměna namáhané části, při které bylo uskutečněno přizpůsobení;
- b) oprava, při níž došlo ke změně rozměrů důležitých z hlediska bezpečnosti stanovené střelné zbraně;
- c) oprava, která může vyvolat sníženou odolnost stanovené střelné zbraně vůči namáhání tlakem při výstřelu (mechanické úpravy, svařování, pájení, temování apod.).

5.2 V případě pochybnosti opravy o charakteru opravy stanovené střelné zbraně může opravce vyžádat za úplatu závazný posudek Úřadu.

5.3 Nepřípustnými úpravami stanovené střelné zbraně jsou:

- a) zhotovení vložkované nábojové komory brokové hlavně;
- b) zhotovení nesamonosných vložek nábojové komory kulové hlavně nebo nesamonosných vložných hlavní;
- c) přestavby, u nichž:
 1. nová ráž stanovené střelné zbraně namáhá závěr větší zpětnou silou než původní ráž a v jeho pevnosti přitom není dostatečná rezerva ověřená Úřadem;
 2. nová ráž stanovené střelné zbraně namáhá hlaveň vyšším tlakem než původní ráž a v její pevnosti přitom není dostatečná rezerva ověřená Úřadem;
 3. vývrt hlavně neodpovídá svými rozměry nové ráži hlavně.

Stanovené technické požadavky při ověřování pyrotechnických předmětů

1. Předkladatel pyrotechnických předmětů:

- a) prokazuje vybudovaný účinný systém technické kontroly stanovených technických požadavků pro vyrobený nebo dovezený pyrotechnický předmět; zejména zda výrobce nebo dovozce vlastní a používá kalibrované nebo ověřené měřicí přístroje pro měření stanovených technických požadavků podle technických a přejímacích požadavků výrobce na pyrotechnický předmět a zda má personální a technické předpoklady k provádění výrobní kontroly. V případě, že dovozce nemůže zajistit nebo doložit údaje o systému kontroly u dovážených pyrotechnických předmětů u zahraničního výrobce, zajistí jejich zjištění ve spolupráci s Úřadem na své náklady,
- b) zajišťuje technickou a průvodní dokumentaci pyrotechnického předmětu, která obsahuje údaje dle § 10 vyhlášky a dále:
 - 1. určení pyrotechnického předmětu,
 - 2. zařazení podle vyhlášky ČBÚ č. 174/1992 Sb.,
 - 3. identifikace nebezpečí,
 - 4. vymezení prostředí použití,
 - 5. kdo a za jakých okolností smí pyrotechnický předmět nabývat;
 - 6. opatření pro skladování a manipulaci,
 - 7. fyzikálně-chemické a pyrotechnické vlastnosti,
 - 8. materiálové složení (materiál jednotlivých částí a sestav, druhy a množství obsažených pyrotechnických složek a výbušnin),
 - 9. návod na bezpečnou likvidaci,
- c) postup výrobce nebo dovozce k zajištění shody dováženého pyrotechnického předmětu s posuzovaným pyrotechnickým předmětem.

1.1 Konkretizaci stanovených technických požadavků v návaznosti na ustanovení jednotlivých paragrafů vyhlášky ČBÚ č. 174/1992 Sb., které tyto požadavky stanovují a výčet závazných postupů, které tyto požadavky ověřují je uveden v tabulce č. 1.

1.2 Úřad zahrne do souboru stanovených technických požadavků k ověření i takovou vlastnost nebo parametr pyrotechnického předmětu představující zvýšené riziko pro uživatele, které nejsou stanoveny v tabulce č. 1, ale podají důkaz o bezpečnosti¹⁾ pyrotechnického předmětu před jeho uvedením na trh. Současně určí postup pro jejich ověření.

¹⁾ § 4 zákona č. 156/2000 Sb.

Stanovený technický požadavek	Vymezení působnosti ¹⁾	Vyhláška ČBÚ č. 174/1992 Sb.	Závazný postup ověření ²⁾
Pyrotechnické předměty musí být: a) Označeny stanovenými údaji a značením: -označení třídou stupně nebezpečnosti; -uvedení datumu výroby a záruční doby; -upozornění, které oprávněné osoby či organizace mohou s výrobkem manipulovat a provádět jeho likvidaci; -označení místa zapalování a vybaveny: -návodem k používání (obsah dle § 3, odst. 4); -návodem k ničení selhávek; -jednoduchým návodem k používání. b) Vyrobeny nebo chráněny obalem tak, aby byly při dopravě a běžné manipulaci bezpečné. c) Konstrukčně provedeny tak, aby při stanoveném způsobu použití představovaly minimální nebezpečí (bod č.1 přílohy č.1): -fyzikálně a chemicky stabilní při teplotě 50°C po dobu 4 týdnů; -zabezpečeny proti nežádoucímu zapálení; -celistvé, bez deformací (chybějící části) a musí být dodrženy stanovené rozměry a při funkci: -bezpečné a to i po tepelném namáhání; -bez tvorby nebezpečných střepeň (projektilů); -bez nezamýšleného vzniku a rozletu hořících částí; -s maximálním dostupem do 100 m; -bez dopadu hořících částí na zem; -bez překročení povolené intenzity hluku; -s dobou zpoždění od zážehu do funkce 3-6 s d) vyrobeny tak, aby obsahovaly přípustné množství pyrotechnických složek a výbušnin, které připouští třída nebezpečnosti do níž jsou zařazeny.	- pro třídu III. a T1 - pro třídu II., III. a T1 - pro třídu III. a T1 - pro třídu I. -pro výškové efekty -pro výškové efekty -pro hlukové efekty -pro časované pyrotechnické předměty	§ 3 a § 5 § 3 a § 5 § 3 § 2, Příloha č. 1	A., M. F., H. B., D., E., G., I., J., K., L., N. C.

Tabulka č. 1

Poznámky k tabulce č. 1:

¹⁾ kde není uvedeno jinak, platí pro všechny pyrotechnické předměty²⁾ značení závazného postupu zkoušky při ověřování stanovených technických požadavků podle přílohy č. 3

Příloha č. 3 k vyhlášce č. 313/2000 Sb.

Závazné postupy zkoušek a minimálními počty vzorků pro ověřování pyrotechnických předmětů

1. Přehled zkoušek s minimálními počty vzorků jsou uvedeny v tabulce č. 2.

Značení závazného postupu zkoušky	Název závazného postupu zkoušky	Minimální počet zkoušených vzorků	
		Typová zkouška	Opakované ověření
A.	Popis výrobku a ověření stanovených údajů a značení	10	5
B.	Měření a ověření rozměrů	10	5
C.	Zjištění a ověření hmotností pyrotechnických složí a výbušnin	2	1
D.	Měření doby zpoždění do funkce	10	5
E.	Zkouška funkce	10	5
F.	Zkouška dopravní a manipulační bezpečnosti SIT	Nejmenší spotřebitelské balení	Nejmenší spotřebitelské balení
G.	Zkouška chemické a fyzikální stability	2	1
H.	Zkouška manipulační bezpečnosti volným pádem - z výšky 1 metr - z výšky 3 metry	4 Nejmenší spotřebitelské balení	2 Nejmenší spotřebitelské balení
I.	Zkouška tvorby projektilů	4	2
J.	Zkouška dosahu projektilů	4	2
K.	Zkouška intenzity hluku	10	5
L.	Zkouška odolnosti vůči mezním teplotám	4	2
M.	Ověřování návodu na ničení vadného nebo selhaného výrobku	2	1
N.	Zkouška výšky dostupu a ověření spolehlivosti výškových efektů	10	5
O.	Zkouška k určení charakteristiky detonující – nedetonující	3 kusy pro ověření dle § 8 této vyhlášky	

Tabulka č. 2

2. Výčet a obsah závazných postupů zkoušek pro ověřování pyrotechnických předmětů (dále jen "výrobků"):

A. Popis výrobku a ověření stanovených údajů a značení

Účel a význam zkoušky

1. Popisem výrobku a ověřováním stanovených údajů a značení se rozumí zaznamenat a ověřit nejvyšší možný počet podrobností umožňující pozdější identifikaci výrobku.

Zkušební podmínky

2. Zkouška se provádí na místě k tomu vyhrazeném při stávající teplotě a vlhkosti zkušební laboratoře.

Zkušební zařízení

3. Ke zkoušce se využívají zařízení a pomůcky, které umožní spolehlivě provést příslušné zjišťování, zejména:
- a) váhy různé váživosti a přesnosti v závislosti na hmotnosti vážených částí;
 - b) binokulární mikroskop, lupa 1,5 x zvětšující, profilprojektor.

Příprava a postup zkoušky

4. Při zkoušce popisem a ověřováním se postupuje tak, že se zkoušce podrobí postupně:

a) Obal:

Ve všech případech se zaznamenává hmotnost balení, údaje na etiketě balení, materiál vnějšího obalu (např. lepenkový karton) i případného vnitřního obalu (např. PE sáčky). Jsou-li nápisy na vnitřních baleních nebo na příbalových letácích, zaznamenávají se též návody, upozornění, značky apod.

b) Vlastní výrobek:

Zaznamenává se vzhled (barva), tvar, hmotnost výrobku a funkce jednotlivých částí. Zaznamenávají se nápisy, které jsou na výrobku.

c) Obsažený materiál:

Po otevření výrobku se popíše jeho jednotlivé konstrukční komponenty, zejména povaha, barva, hmotnost. Je-li to možné, popíše se obsažená výbušnina (pyrotechnická složka) tak, že se zaznamená fyzikální stav obsaženého materiálu (kapalina, pasta, gel, tuhá hmota v granulích nebo v celku) a jeho vzhled (barva, tvar granulí). Má-li materiál nějaký zápach, charakterizuje se. Nemá-li materiál homogenní vzhled, popíše se jeho jednotlivé složky (fyzikální stav, barva, tvar granulí, atd.). Skládá-li se materiál z dosti velkých granulí pravidelného tvaru, nebo jde-li o pevné těleso pravidelného tvaru, popíše se charakteristické rozměry 5 granulí nebo 5 těles namátkou vybraných. Zaznamenává se průměrná hmotnost a krajní hmotnosti těchto jednotlivých hodnot. Současně se zaznamená potřebné odpalovací zařízení, které musí být popsáno (rozměry moždíře, montáž modelářských raketových motorů apod.).

Zhodnocení zkoušky

5. O průběhu a výsledcích zkoušky se provede záznam do protokolu o zkoušce.

B. Měření a ověření rozměrů

Účel a význam zkoušky

1. Zkouška měřením a ověřováním rozměrů zjišťuje, zda deklarované rozměry výrobků odpovídají stanoveným technickým požadavkům.

Zkušební podmínky

2. Zkouška se provádí na místě k tomu vyhrazeném při stávající teplotě a vlhkosti zkušební laboratoře.

Zkušební zařízení

3. Ke zkoušce se využívají zařízení a pomůcky, které umožňují spolehlivě provést příslušná měření, zejména:
 - a) metr, mikrometr, posuvná měřítka;
 - b) tloušťkoměr, hloubkoměr;
 - c) odměrné válce různých objemů.

Příprava a postup zkoušky

4. Při měření a ověřování rozměrů výrobků se vychází z rozměrů, které jsou určeny jako důležité, předpisy nebo stanovenými technickými požadavky na výrobek, případně požadavky stanovenými třetí stranou, přičemž se z technické dokumentace výrobku určí kriteria přípustnosti důležitých rozměrů.
5. Příslušný parametr a počet jeho měření se stanoví individuálně pro každý výrobek, přičemž jsou určující požadavky rozhodné pro bezpečnost výrobku (technické požadavky, normy a předpisy).
6. Z naměřených hodnot se vypočte aritmetický průměr, dále se určí maximální a minimální odchylky od stanoveného rozměru.
7. Z měření a ověřování se pořizují záznamy.

Zhodnocení zkoušky

8. O průběhu a výsledcích zkoušky se provede záznam do protokolu o zkoušce.

C. Zjištění a ověření hmotnosti pyrotechnických složí a výbušnin

Účel a význam zkoušky

1. Zjišťování a ověřování hmotností delaborovaných pyrotechnických složí, výbušnin a jednotlivých částí výrobku k ověření jeho klasifikace, zařazení do příslušné třídy nebezpečnosti a ověření deklarovaných hmotností.

Zkušební podmínky

2. Delaborace a určování hmotnosti výrobků a jejich částí se provádí v prostorách k tomuto účelu určených a vybavených, za stávající teploty a vlhkosti laboratoře.

Zkušební zařízení

3. Ke zkoušce se využívají zařízení a pomůcky, které umožní spolehlivě provést příslušné ověření, zejména:
- a) analytické váhy s přesností 0,0001;
 - b) delaborační nářadí z nejiskřivého materiálu;
 - c) laboratorní sklo (váženky, zkumavky apod.).

Příprava a postup zkoušky

4. Zkušebními vzorky jsou delaborované vzorky výrobků na jednotlivé části a komponenty a následně se provede:
- a) příprava vzorku a jeho delaborace pomocí nástrojů z nejiskřivého materiálu;
 - b) příprava analytických vah;
 - c) zvážení delaborovaných pyrotechnických složí s přesností 0,0001 g pro pyrotechnické předměty třídy I. a T 0; pro pyrotechnické předměty třídy II., III. a T1 s přesností 0,01 g;
 - d) u vzorků se ověří třída nebezpečnosti dle bodu. 5 tohoto postupu;
 - e) zváží se ostatní části sestavy výrobku;
 - f) naměřené hodnoty se zaznamenávají a porovnávají s hodnotami, které jsou deklarované výrobcem, či dovozcem v technické a průvodní dokumentaci.
5. Stanovené technické požadavky na třídy nebezpečnosti pyrotechnických předmětů.
- a) Pyrotechnické předměty pro zábavné účely
 1. pyrotechnické předměty třídy I. nesmí obsahovat v jedné sestavě více než 3 g všech druhů pyrotechnických složí, z toho nejvíce:
 - 0,5 g volné suché nitrocelulózy;
 - 0,0025 g třaskavého stříbra nebo
 - 0,0075 g směsi červený fosfor – chlorečnan nebo kov chlorečnan.
 2. pyrotechnické předměty třídy II. nesmí obsahovat více než 50 g všech druhů pyrotechnických složí, z toho nejvíce:
 - 0,4 g výbuškových složí nebo
 - 7 g volně sypaného černého prachu ve výbušce;
 - 2.1 rakety nesmí obsahovat v jedné sestavě více než 20 g všech druhů pyrotechnických složí, z toho nejvíce 10 g pro pyrotechnický efekt;

Celkové množství všech druhů pyrotechnických složí v sestaveném pyrotechnickém předmětu z více dílů smí být nejvíce 200 g. Jednotlivý díl takto sestaveného pyrotechnického předmětu smí obsahovat maximálně množství a druh pyrotechnických složí uvedených v písm. a) bodu 2.
 3. pyrotechnické předměty třídy III. nesmí obsahovat v jednom kuse více než 250 g všech druhů pyrotechnických složí, z toho nejvíce:
 - a) 50 g výbuškových složí nebo
 - b) 100 g volně sypaného černého prachu ve výbuškách;
 - 3.1 Rakety nesmí obsahovat v jednom kuse více než 75 g všech druhů pyrotechnických složí, z toho:
 - 20 g výbuškových složí nebo
 - 40 g volně sypaného černého prachu.

4. pyrotechnický předmět sestavený z více dílů, mimo světelných obrazů, se může skládat z nejvíce 12 dílů, přičemž musí být splněny tyto podmínky:
 - a) celkové množství pyrotechnických složek v sestaveném pyrotechnické předmětu smí obsahovat nejvíce 800 g, u ohněpádů 1200 g;
 - b) jednotlivý díl smí obsahovat nejvíce 15 g volně sypaného černého prachu nebo 6g výbuškové složky.

- b) Pyrotechnické předměty pro technické účely

Omezení pro podtřídu T 0 – odpovídá třídě I. a pro podtřídu T1 odpovídá třídě II. a III. Při překročení stanovených technických požadavků na pyrotechnické předměty a pyrotechnické složky III. třídy se jedná o výbušný předmět pro zábavné účely označovaný třídou IV. nebo o výbušný předmět pro technické účely podtřídou T 2.

Zhodnocení zkoušky

6. O průběhu a výsledku zkoušky se provede záznam do protokolu o zkoušce s uvedením příslušné třídy nebezpečnosti výrobku.

D. Měření doby zpoždění do funkce

Účel a význam zkoušky

1. Zkouška měřením zpoždění do funkce ověřuje, zda deklarovaná doba zpoždění výrobku odpovídá stanovenému technickému požadavku 3 až 6 sekund. Dobou zpoždění do funkce se rozumí doba, která uplyne od zažehnutí zpoždovacího elementu výrobku (stopina, zápalnice, zpoždovač apod.) do vlastní funkce efektu (výmet kulové pumy z moždíře, start rakety apod.). Zkouška se provádí u výrobků, které jsou vybaveny zpoždovacím elementem.

Zkušební podmínky

2. Zkouška se provádí na místě k tomu vyhrazeném při stávající teplotě a vlhkosti zkušebního prostoru.

Zkušební zařízení

3. Ke zkoušce se využívají zařízení a pomůcky, které umožňují spolehlivě provést příslušná měření, zejména:
 - a) stopky s dělením 1/10 s;
 - b) v případě potřeby dálkové iniciační zařízení;
 - c) odpalovací pomůcky (rampa, moždíř apod.).

Příprava a postup zkoušky

4. Vzorek výrobku se umístí do zkušební polohy:
 - a) připojí se dle potřeby dálkové iniciační zařízení tak, aby jeho aktivní část byla umístěn až na konci zpoždovacího elementu vzorku výrobku;
 - b) vzorek se odpálí;
 - c) změří se a zaznamená doba zpoždění do funkce.

Zhodnocení zkoušky

5. O průběhu a výsledcích zkoušky se provede záznam do protokolu o zkoušce.

E. Zkouška funkce

Účel a význam zkoušky

1. Zkouškou se ověřují stanovené požadavky, zda funkce výrobků je bezpečná, odpovídá jejich určení a nepřekračuje stanovené parametry. Současně se kontroluje, zda údaje uvedené v průvodní dokumentaci výrobku zajišťují bezpečnost při jeho použití.

Zkušební podmínky

2. Postupuje se podle pokynů uvedených v návodu, pokud nevedou k flagrantnímu ohrožení bezpečnosti.
3. Zkouška se provádí na místě, které poskytuje vzhledem k povaze nebezpečnosti výrobku dostatečnou ochranu za využití ochranných pomůcek.

Zkušební zařízení

4. Zkouška se provádí za využití pomůcek a zařízení, které jsou stanoveny technickými normami, požadavky a předpisy pro zkoušky a používání zkoušeného výrobku a které jsou k tomuto účelu uzpůsobené. Dále se využijí měřicí zařízení a pomůcky (stopky, výškoměry, čítač, apod.) a podle potřeby záznamové zařízení (fotoaparát, videokamera apod.).

Příprava a postup zkoušky

5. Ke zkoušce se použije vzorek výrobku, který případně prošel jinými zkouškami, než je tato, nebo vzorek nezátíženého výrobku a následně se provede:
 - a) vzorek výrobku se uloží do zkušební polohy;
 - b) podle potřeby se připojí dálkově ovládání iniciátor ;
 - c) provede se iniciace;
 - d) po případné vyčkávací době se provede podrobná prohlídka výrobku (jeho zbytků) a místa zkoušky;
- 5.1 Zaznamenává a hodnotí se zejména:
 - a) naměřené hodnoty
 - b) funkce bez závad;
 - c) funkce se závadami (popíše se závady, jejich možné příčiny a přesný stav výrobku);
 - d) selhání funkce (podle možnosti se uvede příčina selhání a přesný stav výrobku);
 - e) zda návod odpovídá požadavkům zajištění správné a bezpečné funkce;
 - f) z naměřených hodnot se uvede průměrná hodnota, maximální a minimální odchylka

Zhodnocení zkoušky

6. O průběhu a výsledku zkoušky se provede záznam do protokolu o zkoušce.

F. Zkouška dopravní a manipulační bezpečnosti

Účel a význam zkoušky

1. Stabilní imitátor transportu – SIT (dále jen "SIT") se používá pro zkoušky bezpečnosti výrobků, u kterých se nahrazuje jejich zatížení při běžné dopravě a manipulaci.
2. U testovaného výrobku nesmí dojít k závadám majícím vliv na jeho funkční a dopravní bezpečnost a spolehlivost, zejména:
 - a) náhodná iniciace;
 - b) vyprašování, případně vydrolování pyrotechnických složí a výbušnin;
 - c) významné porušení sestavy a deformace.

Zkušební podmínky

3. Zkouška dopravní a manipulační bezpečnosti výrobků se provádí režimem zatížení stanoveným podle tabulky č. 2 v závislosti na druhu zatížení, kterému je výrobek vystaven během užívání. (Hodnota maximálního přetížení 2,5 je hodnotou, která vzniká při běžné silniční dopravě a skladové manipulaci). Zkouška se provádí při stávající teplotě a vlhkosti zkušební místnosti.

Zkušební zařízení

4. Celkový pohled na zařízení je na obr. č. 1. Zařízení sestává z litinového rámu 1, na kterém je pomocí pružin 2 zavěšena plošina 3. Na plošině je umístěný elektromotor 4, rychlostní mechanismus 5, převodový mechanismus 6 a stůl 8, sloužící k upevnění zkoušených vzorků výrobků.
5. Kinematické schéma SIT je na obr. č. 2. Rychlostní mechanismus je v postatě převodovkou, která se skládá z ozubených kol $Z_1 = 22$, $Z_2 = 22$, $Z_3 = 22$, $Z_4 = 44$, z výměnných ozubených kol $Z_5 = 90$, $Z_6 = 60$ a z ozubeného segmentu $Z_9 = 80$.
6. Rychlostní a převodový mechanismus slouží k přenášení otáčivého pohybu na vibrační mechanismus. Vibrační mechanismus se skládá ze dvou párů kol volně se otáčejících na hřídelích pevně spojených se stolem. Každé vačkové kolo má po obvodě 5 výstupků a 5 prohlubní. U každého páru vačkových kol, umístěných na jednom hřídeli, musí být výstupek jednoho kola oproti vybírání druhého kola. Orientace výstupků a vybrání vačkových kol, sesazených na různých hřídelích může být libovolná a v průběhu práce zařízení se mění podle rozdílu úhlových rychlostí a otáčení obou hřídelí. Přepínáním ozubených kol v rychlostním mechanismu je možno dosáhnout na SIT 4 rychlostní stupně, odpovídající různým rychlostem otáčení vačkových kol. Označení rychlostních stupňů a jim odpovídající zapojení ozubených kol je uvedeno v tabulce č. 3.

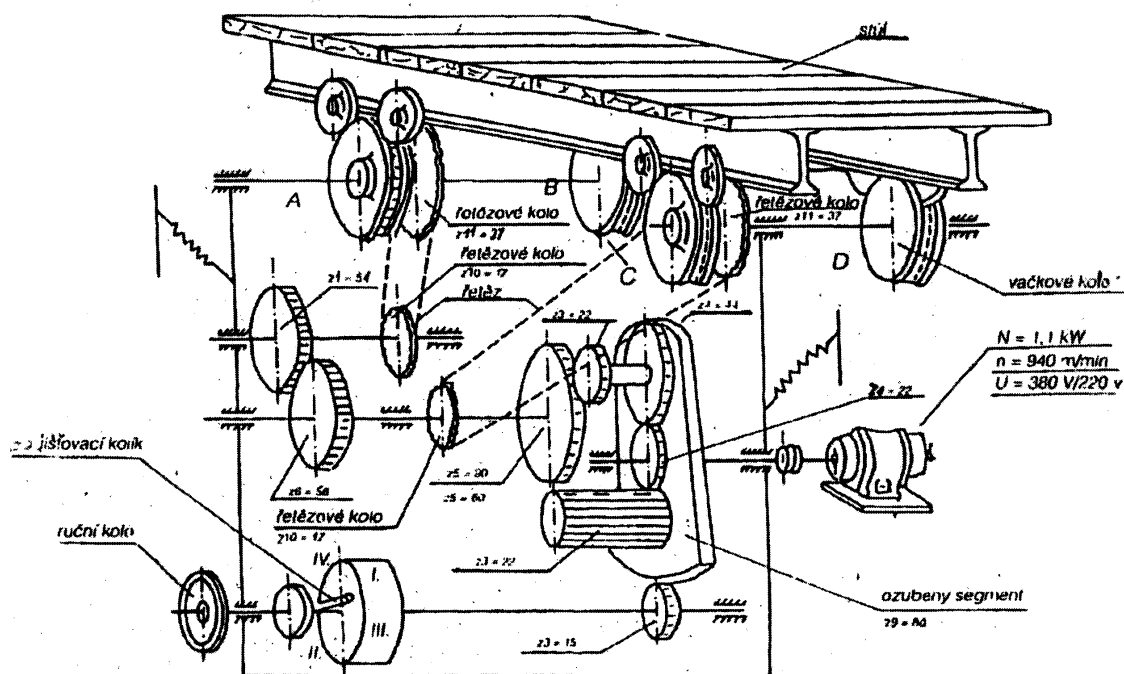
Rychlostní stupeň	Zapojení ozubených kol v rychlostním mechanismu	Označení rychlostního stupně v Hz
I.	$Z_3 = 22$ a $Z_5 = 90$	4
II.	$Z_3 = 22$ a $Z_5 = 60$	6,5
III.	$Z_2 = 22$ a $Z_5 = 90$	9
IV.	$Z_2 = 22$ a $Z_5 = 60$	11,5

Tabulka č. 3

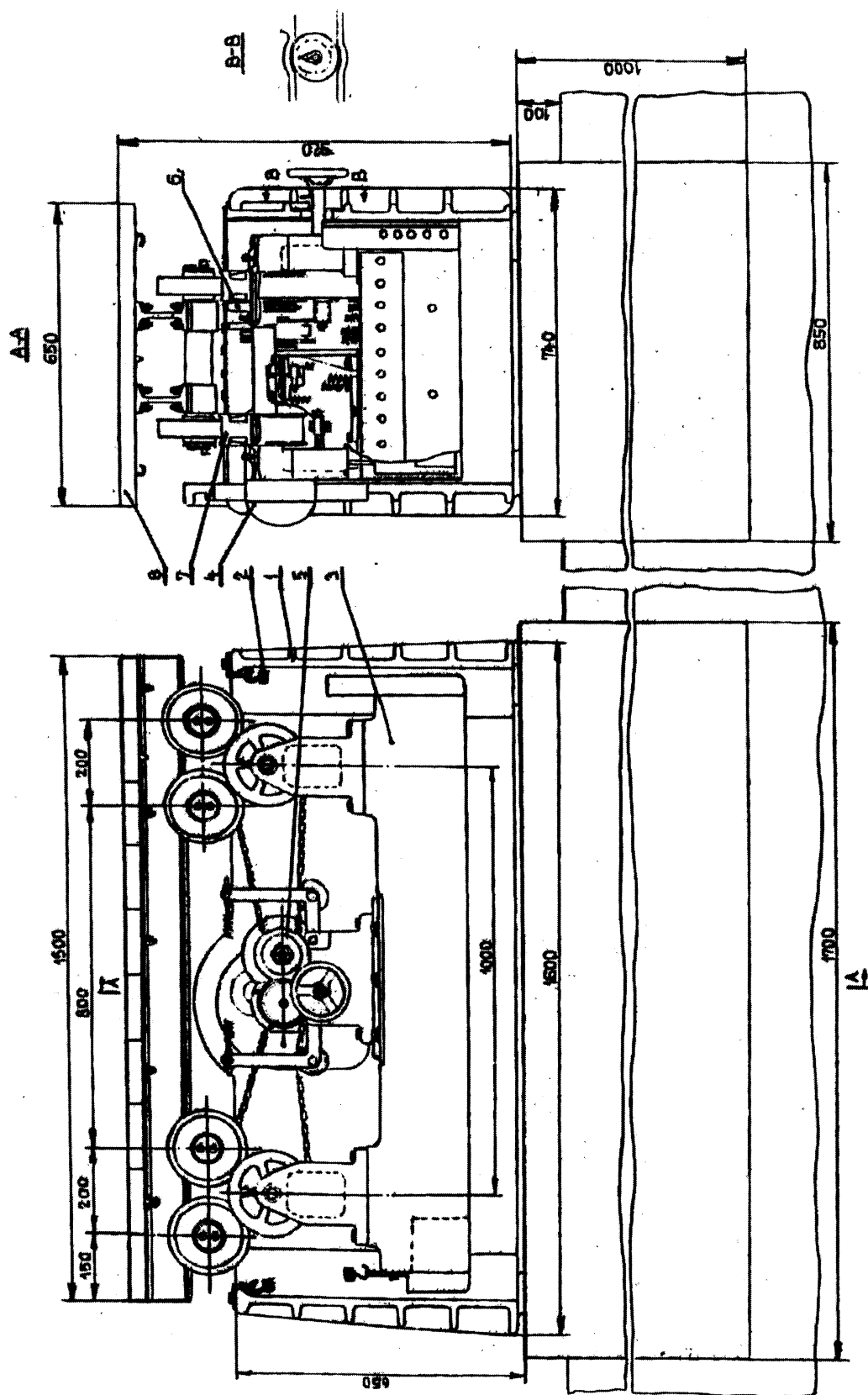
Hodnota Hz je hodnotou, která se rovná střednímu počtu rázů přenášených na pracovní stůl za sekundu od každého vačkového kola.

Změna jednoho rychlostního stupně na druhý se provádí výměnou ozubených kol $Z_5 = 90$ za $Z_5 = 60$ a pootočením ozubeného segmentu pomocí ručního kola. Přitom ukazatel spojený s ručním kolem se na příslušnou požadovanou hodnotu (obr. č. 1) a zajišťovací kolík (obr. č. 2) zapadne do jednoho z otvorů konzoly.

Položka zajišťovací kolíku	Ozubená kola v záběru	Frekvence výkyvů v Hz
I.	$Z_1 - Z_2 - Z_3 - Z'_5$	4
II.	$Z_1 - Z_4 - Z_3 - Z''_5$	6,5
III.	$Z_1 - Z_2 - Z'_5$	9
IV.	$Z_1 - Z_2 - Z''_5$	11,5

Obr. 1 Schéma stabilního imitátoru transportu

Obr. 2 Kinematické schéma SIT

7. SIT je vybaven dvěma soupravami diskových kol – s gumovými obručemi a bez gumových obručí. Použití těchto kol je možno dosáhnout osm různých způsobů zatížení:
- 4 základní s použitím kol bez obručí;
 - 4 doplňková – s použitím kol s gumovými obručemi.

Označení daných režimů zatížení je uvedeno v tabulce č. 4.:

Typ diskových kol	Způsob zatížení	Režim zatížení	Odpovídající označení v Hz	Přetížení v g	Střední počet opakovaných rázů
Litinové bez obručí	Základní 1000 km za 1 hod.	1	4	16	4,7 . 10 ⁶ za 1 hod.
		2	6,5	22	
		3	9	29	
		4	11,5	40	
Litinové s gumovými obručemi	Doplňkový 200 km za 1 hod.	5	4	2,5	0,96 . 10 ⁶ za 1 hod.
		6	6,5	5,5	
		7	9	8,0	
		8	11,5	9,0	

Tabulka č. 4

Odchyłky hodnot přetížení od hodnot v tabulce se připouští v rozmezí – 10% až + 25%.

Příprava a postup zkoušky

8. Před započítím zkoušky se provede:
- sejmutí stolu;
 - kontrola úplnosti viditelných součástí, zvláště pružin, řetězů, ozubených kol rychlostního mechanismu, vačkových a diskových kol;
 - zkontroluje se:
 - pevnost uložení vačkových kol na hřídelích, pevnost spojení hřídelí diskových kol a jednotlivých desek na nosnících stolu;
 - napětí řetězů (řetězy nesmí spadat z řetězových kol);
 - spojení hřídele elektrického motoru s hřídelí rychlostního mechanismu;
 - správnost mazání, pracovní povrch vačkových a diskových kol tukem V₁ (ČSN 65 6915)
 - nastavení řízení na zadaný režim práce dle čl. 3;
 - zapnutí zařízení na 1-2 minuty ke kontrole jeho správné funkce, zejména nedochází-li k zadírání diskových kol;
 - upevnění zkoušených vzorků na stůl pomocí upínacích pomůcek;
 - zkontroluje se, zda se na stole zařízení a na plošině nenachází volně ležící nepotřebné předměty;
 - po opuštění pracovního prostoru se zajistí vstup bezpečnostními dveřmi a spustí zařízení SIT.

Určení režimu a doby zkoušení

9. Výchozími hodnotami pro určení režimu testování na SIT jsou podmínky dopravy výrobků na automobilech, které jsou nejrozšířenějším a nejtvrdším dopravním prostředkem. Charakteristika různých případů této dopravy při mezních rychlostech je uvedena v tabulce č. 4.
10. Režim testování se určí tak, aby hodnota největšího přetížení nebyla menší, než hodnota největšího přetížení, vznikající na výrobcích při normálních podmínkách dopravy automobily. Hodnota největšího přetížení, vznikající při normálních podmínkách dopravy automobily se stanovuje jako mezní hranice přetížení, systematicky se opakující v uvedených podmínkách. Náhodně vznikající jednotlivá přetížení jsou napodobena rázovými zkouškami.
11. Doba testování výrobků se určuje tak, aby počet přetížení při testování se maximálně přiblížil celkovému počtu přetížení vznikajících ve skutečných podmínkách. Z tabulky č. 3 je zřejmé, že 1 hodina testování na každém ze 4 základních způsobů zatížení (způsob 1 až 4) odpovídá dopravě na automobilech na vzdálenost 1000 km, na každém ze 4 doplňkových způsobů zatížení (způsob 5 až 8) odpovídá vzdálenosti 200 km. V podmínkách zkoušky se kromě režimu zatížení současně stanoví, zda bude provedena následná funkční zkouška. Není-li stanoveno jinak (stanovené technické požadavky na výrobek, smluvní podmínky pro individuální testy, a pod.) volí se doba testování na SIT 60 minut v režimu č. 5.
12. V průběhu zkoušení se sleduje:
 - a) doba zkoušení;
 - b) charakter zvuku, při jakémoliv jeho změně zařízení vypnout a provést kontrolu stavu testovaných vzorků a zkušebního zařízení;
 - c) vizuální kontrolou přes bezpečnostní průzor případné uvolnění upevnění vzorků.
13. Po ukončení zkoušení provede prohlídka sestavy vzorku a zhodnotí se jeho stav se zaměřením na údaje uvedené v bodu 2. tohoto postupu.

Zhodnocení zkoušky

14. O průběhu zkoušky a o výsledku prohlídky se provede záznam do protokolu o zkoušce.

G. Zkouška fyzikální a chemické stability

Účel a význam zkoušky

1. Zkouškou fyzikální a chemické stability se zjišťuje, zda výbušniny a pyrotechnické slože ve výrobcích nejsou samozápalné a zda nevykazují chemické reakce a změny negativně ovlivňující bezpečnost při manipulaci, skladování a použití.

Zkušební podmínky

2. Zkouška fyzikální a chemické stability se provádí působením teploty $50^{\circ}\text{C} \pm 2^{\circ}\text{C}$ na výrobek po dobu čtyř týdnů v místnosti uložení zkušebního zařízení.

Zkušební zařízení

3. Ke zkoušce se použije zkušební zařízení:

- a) klimatizační skříň;
- b) měřič teploty;
- c) váhy s přesností min 0,001 g.

Příprava a postup zkoušky

4. Postup pro přípravu:

- a) příprava vzorku výrobku a jeho zvážení;
- b) kontrola a nastavení zařízení na režim 50 °C;
- c) uvedení zařízení do činnosti a kontrola dosažení nastavení hodnot pracovního prostředí měřidlem teploty;
- d) vložení vzorku výrobku do pracovního prostředí komory;

5. V průběhu zkoušení se kontroluje:

- a) doba zkoušení;
- b) 1x denně vizuální kontrolou chování vzorku a to zejména samovznícení, krystalizace látek na povrchu výrobku, změna barvy, uvolňování dýmů apod.;
- c) teplota pracovního prostředí a teplota vzorku.

O kontrole a jejím výsledku se vede záznam.

6. Po čtyřech týdnech se zkouška ukončí, vzorek se vyjme, zváží a podrobí podrobné vizuální kontrole a funkční zkoušce. Ze záznamu o kontrolách v průběhu zkoušky a výsledků zjištěných změn vzorku po zkoušce se provede zhodnocení zkoušky stability výrobku, zejména se uvede úbytek hmotnosti.

Zhodnocení zkoušky

7. O průběhu a výsledku zkoušky se provede záznam do protokolu o zkoušce.

H. Zkouška manipulační bezpečnosti volným pádem

Účel a význam zkoušky

1. Zkouškou manipulační bezpečnosti volným pádem se zjišťuje, zda výrobky nejsou citlivé na náhodné nárazy, které by mohly vzniknout při manipulaci s těmito výrobky.

Zkušební podmínky

2. Zkouška manipulační bezpečnosti volným pádem se provádí za běžných klimatických podmínek na zařízení pro pádové zkoušky v pádové věži.

Zkušební zařízení

3. Ke zkoušce se použije zkušební zařízení:

- a) zařízení pro pádové zkoušky s nastavitelnou výškou pádu min. 3 m a s podkladovým materiálem – dopadovou podložkou z betonu (případně z oceli či ze dřeva podle technických požadavků na výrobek);

- b) pohyblivé uvolňovací zařízení s dálkovým ovládáním které neuděluje zkoušenému výrobku žádné počáteční zrychlení;
- c) délkové měřidlo.

Příprava a postup zkoušky

4. Před započítáním zkoušky se provede:

- a) příprava zařízení:
 - 1. příprava podkladového materiálu dopadové plochy;
 - 2. kontrola uchycení uvolňovacího zařízení;
 - 3. přezkoušení funkce dálkového ovládání uvolňovacího zařízení;
 - 4. umístění měkké podložky na dopadovou plochu (molitan, pěnový polystyren apod.).
- b) příprava vzorku výrobku:
 - 1. určení dvou hlavních os výrobku;
 - 2. upevnění výrobku do vypouštěcího zařízení v jedné z těchto os (je možné využít;
 - 3. soustavu vláken, nebo poutek, která se uvolní vypouštěcím zařízením).
- c) vytažení výrobku tak, aby se nejnižší uložený bod výrobku umístil do stanovené výše pádu (čl. 7. a 8.);
- d) výška nastavení výrobku se překontroluje délkovým měřidlem na nejnižší bod.

5. Provedení zkoušky:

- a) odstraní se měkká podložka z dopadové plochy a dveře pádové věže se uzavřou;
- b) dálkovým ovládáním mimo pádovou věž se uvolní výrobek;
- c) po nutné čekací době se provede podrobná prohlídka výrobku a dopadové plochy;
- d) zaznamenají se výsledky prohlídky.
- e) celá činnost se opakuje pro druhý pád předmětného výrobku s tím rozdílem, že se výrobek upevní do druhé hlavní osy;
- f) dojde-li k uvedení zkoušeného výrobku do činnosti nebo k jeho významnějšímu poškození, druhý pokus se nahradí opakováním prvního za stejných podmínek dalším výrobkem upevněným v druhé ose.

5.1 V průběhu zkoušení se sledují a zaznamenávají zejména:

- a) vzniklé deformace, poškození obalu;
- b) úplné nebo částečné uvedení do činnosti;
- c) poškození odkrývající výbušninu, pyrotechnickou slož;
- d) viditelné porušení sestavy výrobku;
- e) žádná viditelná změna.

6. Určení výšky pádu

Pádová výška výrobku se stanoví podle tabulky č. 5:

Název výrobku	Jednotlivý kus bez obalu	Nejmenší sada výrobků v obalu
Pyrotechnické předměty	1 m	3 m
Poznámka: Pádová výška ze 3 m se provádí v případě, že se jedná o výrobky, se kterými je prováděna běžná manipulace (skladování, přeprava) a které nemají zvýšenou citlivost k nárazu.		

Tabulka č. 5

V případě, že stanovené technické požadavky na výrobek nebo předpisy stanoví jinak, volí se pádová výška až do 20 m.

Zhodnocení zkoušky

7. O průběhu a výsledcích zkoušky se provede záznam do protokolu o zkoušce, přičemž se zaznamená při kterém pokusu došlo ke sledovaným změnám na zkoušeném výrobku.

I. Zkouška tvorby projektilů

Účel a význam zkoušky

1. Zkouška se provádí u pyrotechnických předmětů tř. I. a To, případně i dalších výrobků, zařaditelných do skupiny výrobků, které mohou při uvedení do funkce vytvářet projektily (fragmenty).
2. Zkouška spočívá v zjištění případného vytváření projektilů při uvedení výrobku do činnosti zkoumáním vzniklých perforací v kontrolní desce. Kontrolní deska se umístí od výrobku ve vzdálenosti 0,5 m.

Zkušební podmínky

3. Postupuje se podle pokynů uvedených v návodu, pokud nevedou k flagrantnímu ohrožení bezpečnosti.
4. Zkouška se provádí na místě, které poskytuje vzhledem k povaze nebezpečnosti výrobku dostatečnou ochranu za využití ochranných pomůcek.

Zkušební zařízení

5. Ke zkoušce se použije:
 - a) pevný rám sloužící k napnutí archu balicího papíru ve svislé poloze nad podlahou;
 - b) arch balicího papíru o rozměru min. 1 m x 1 m;
 - c) pomůcky pro uvedení výrobku do funkce dle návodu;
 - d) podle potřeby dálkově ovládaný iniciátor;
 - e) svítilna.

Příprava a postup zkoušky

6. Provede se:
 - a) na rám se připevní arch balicího papíru určeného rozměru a řádně se vypne;
 - b) vzorek výrobku se ustaví do zkušební polohy tak, aby byl nasměrován do kontrolní desky a byl v určené vzdálenosti a kolmo ke středu kontrolní desky, v případě použití dvou kontrolních desek, umístí se druhá deska na opačnou stranu (u výrobků s možným plošným střepinovým účinkem);
 - c) podle potřeby se připojí dálkově ovládaný iniciátor;
 - d) výrobek se uvede do funkce;
 - e) po funkci se pozorně prozkoumá arch balicího papíru za pomoci svítilny, kterou se prosvěcuje z druhé strany a zaznamená se zejména množství případných perforací s udáním jejich velikosti, jejich rozptylu a jejich původu (z které části výrobku projektily vznikly).
- 6.1 Dále se zaznamenají další podrobnosti zkoušky, zejména:
 - a) orientace výrobku;
 - b) použitý podstavec;
 - c) fotodokumentace.

Zhodnocení zkoušky

7. O průběhu a výsledku zkoušky se provede záznam do protokolu o zkoušce a uvede se zejména:
 - a) výrobek je nebezpečný střepinovým účinkem;
 - b) výrobek je bezpečný.

J. Zkouška dosahu projektilů

Účel a význam zkoušky

1. Zkouška se provádí u malých výrobků zařaditelných do skupiny výrobků, které mohou při uvedení do funkce vytvářet projektily (fragmenty).
2. Zkouška spočívá v zjištění případného vytváření projektilů při uvedení výrobku do činnosti.

Zkušební podmínky

3. Postupuje se podle pokynů uvedených v návodu, pokud nevedou k flagrantnímu ohrožení bezpečnosti.
4. Zkouška spočívá ve zjištění vzdálenosti dopadu projektilů vytvářejících se při uvedení výrobku do funkce na rovném terénu bez překážek.

Zkušební zařízení

5. Ke zkoušce se použije:
 - a) zkušební plocha s holým rovným terénem o rozměru minimálně 18 x 18 m;
 - b) pomůcky pro uvedení výrobku do funkce dle návodu;
 - c) dálkově ovládaný iniciátor, není-li jím výrobek vybaven;
 - d) podstavec pro umístění výrobku ve výši 0,5 m;
 - e) váhy s přesností vážení min. 0,01 g;
 - f) měřicí pásma 20 m.

Příprava a postup zkoušky

6. Provede se:
 - a) připraví se vzorek a umístí se na podstavec ve výšce 0,5 m do středu zkušební plochy;
 - b) připojí se dálkově ovládaný iniciátor;
 - c) výrobek se uvede do činnosti;
 - d) po ukončení funkce výrobku se pečlivě prohlédne zkušební plocha a vyhledají projektily vzniklé při činnosti;

Pro každý nalezený projektil se zaznamenají údaje:

- a) vzdálenost projektilu od výrobku s přesností 0,1 m;
- b) rozměry projektilu;
- c) hmotnost projektilu;
- d) původ projektilu (obal, tělo apod.).

Zhodnocení zkoušky

7. O průběhu a výsledku zkoušky se provede záznam do protokolu o zkoušce, zejména se uvede:
- a) výrobek vytváří projektily s doletem do .. m o hmotnosti max. do .. g;
 - b) výrobek nevytváří projektily.

K. Zkouška intenzity hluku

Účel a význam zkoušky

1. Zkouškou se ověřuje, zda hluk způsobený funkcí výrobku nepřekračuje povolenou mez do 115 dB, případně se určuje hladina hluku při funkci výrobku. Současně se kontroluje, zda údaje uvedené v průvodní dokumentaci výrobku zajišťují bezpečnost při jejich použití.

Zkušební podmínky

2. Postupuje se podle pokynů uvedených v návodu, pokud nevedou k flagrantnímu ohrožení bezpečnosti.
3. Zkouška se provádí na rovném otevřeném terénu bez místních překážek s odrazivým povrchem (beton, asfalt, apod.) o poloměru min. 10 m. Podmínkou zkoušky je klidné počasí.

Zkušební zařízení

4. Zkouška se provádí za využití:
- a) hlukoměru, umožňující měření intenzity hluku
 - b) pomůcky pro odpálení výrobku (pistole, na kapsle, stojany výrobku, ..);
 - c) v případě potřeby zařízení pro dálkové odpálení.

Příprava a postup zkoušky

5. Ke zkoušce se použije vzorek výrobku, který případně prošel jinými zkouškami než je tato, nebo vzorek neztíženého výrobku a následně se provede:
- a) vzorek výrobku se uloží do zkušební polohy, případně se po iniciaci odhazuje na určenou vzdálenost na předem označené místo;
 - b) mikrofón hlukoměru se nasměruje na výrobek, hlukoměr se nastaví do pracovního režimu se zařazeným korekčním frekvenčním obvodem A v režimu impuls;
 - c) a umístí se:
 - pro třídu I., To ve vzdálenosti 0,5 m;
 - pro třídu II. a T1 (pro hmotnosti pyrotechnických složí a výbušnin dle tř. II.) ve vzdálenosti 8 m ve výšce 1 m;
 - d) podle potřeby se připojí dálkové ovládání iniciátor;
 - e) provede se iniciace a změří se maximální intenzita hluku, která se zaznamená.

5.1 Zhodnotí se a zaznamená:

- a) zda nebyla překročena hodnota hluku 115 dB;
- b) naměřená hodnota hluku, průměrná hodnota hluku, maximální a minimální hodnoty hluku.

Zhodnocení zkoušky

6. O průběhu a výsledku zkoušky se provede záznam do protokolu o zkoušce.

L. Zkoušení odolnosti proti mezním teplotám

Účel a význam zkoušky

1. Zkouškou se zjišťuje, zda jsou výrobky bezpečné při zatížení mezní teplotou a při následné funkční zkoušce.

Zkušební podmínky

2. Zkouška odolnosti proti mezním teplotám se provádí v režimu zatížení určeného podle tabulky č. 5. Vychází se ze stanovených technických požadavků na druh a hodnoty tepelného zatížení, kterému je výrobek vystaven během jeho užívání. Zkouška se provádí ve zkušebních místnostech s příslušným zkušebním a laboratorním vybavením.

Zkušební zařízení

3. Ke zkoušce se použije zařízení a pomůcky, které umožní zatížit výrobek příslušnou teplotou:
 - a) laboratorní hlubokochladicí stůl;
 - b) měřič teploty;
 - c) stopky.

Příprava a postup zkoušky

4. Před započítáním zkoušky se provede:
 - a) příprava vzorku výrobku;
 - b) kontrola a nastavení zařízení na zadaný režim práce dle čl. 6., 7. a 8. (teplota, relativní vlhkost) a nastavení měřidel;
 - c) uvedení zařízení do činnosti a kontrola dosažení nastavených hodnot pracovního prostředí měřidlem teploty;
 - d) vložení vzorku výrobku do pracovního prostředí a spuštění stopek.
5. V průběhu zkoušení se sleduje:
 - a) doba zkoušení;
 - b) hodnoty pracovního prostředí.
- 5.1 Zaznamenaná se:
 - a) doba a teplota zatížení;
 - b) případné změny na výrobku (prasknutí obalu, deformace,...).
- 5.2 Hodnotí se obdobně, jako u zkoušky funkce.

Určení režimu a doby testování

6. Výchozími hodnotami pro určení režimu zkoušení výrobku na odolnost proti mezním teplotám jsou konkrétní podmínky užití výrobku (venkovní prostředí, interiér apod.).
7. Režim zkoušení se určí tak, aby hodnota maximální teploty nebyla menší než hodnota maximální teploty vznikající na výrobcích při normálních podmínkách použití.

8. Jestliže technické požadavky na výrobek nestanoví jinak, volí se teploty a doby zkoušení pro jednotlivé druhy výrobků podle tabulky č. 6.

Výrobek	Prostředí použití			
	Venkovní		Interiérové	
	Teplota (°C)	Doba (hod.)	Teplota (°C)	Doba (hod.)
Pyrotechnické předměty	- 20	2	- 5	2
Povolené tolerance kolísání hodnot teploty v průběhu zkoušky: $\pm 2,5^{\circ}\text{C}$				

Tabulka č. 6

Zhodnocení zkoušky

9. O průběhu a výsledcích zkoušky se provede záznam do protokolu o zkoušce.

M. Ověřování návodu na ničení vadného nebo selhaného výrobku

Účel a význam zkoušky

1. Účelem zkoušky je ověření, že postupem podle návodu na ničení vadného nebo selhaného výrobku dojde k bezpečné a úplné likvidaci těchto výrobků.

Zkušební podmínky

2. Místo pro provedení zkoušky se volí podle druhu výrobku s ohledem na nebezpečí, které by mohlo vzniknout jeho nechtěnou aktivací. Zpravidla se zkouška provádí na trhací jámě, spališti nebo na jiném vhodném, dostatečně zajištěném místě s ohledem na vlastnosti výrobku (střepinový účinek, dosah projektilů, nebezpečí požáru, apod.).

Zkušební zařízení

3. Ke zkoušce se použijí:
- pomůcky uvedené v návrhu návodu na ničení;
 - zajištěný prostor s ohledem na hrozící nebezpečí ;
 - podle potřeby zařízení pro dálkové odpálení.

Příprava a postup zkoušky

4. Podle návrhu na ničení vadného nebo selhaného výrobku se připraví vzorek výrobku a provede se jeho likvidace. V případě likvidace výrobku vylouhováním, se výrobek ponoří do vody na dobu určenou návodem, poté se usuší v klimatizačním boxu při teplotě 50°C po dobu 24 hod. Poté se výrobek spálí na otevřeném ohni. V průběhu přípravy a provedení zkoušky se sleduje zejména:
- zda došlo ke klidnému shoření bez rozletu, explozivního hoření;
 - zda jednotlivé kroky přinášejí deklarovaný účinek;

- c) skutečnosti, které mohou negativně ovlivnit bezpečnou likvidaci.

Zhodnocení zkoušky

5. Místo likvidace se podrobí důkladné prohlídce a provede se zhodnocení zkoušky, zda došlo k bezpečné a úplné likvidaci výrobku. O průběhu a výsledcích zkoušky se provede záznam do protokolu o zkoušce, zejména zda byl výrobek bezpečně a spolehlivě zničen dle návodu.

N. Zkouška výšky dostupu a ověření spolehlivosti výškových efektů

Účel a význam zkoušky

1. Zkouška výšky dostupu a ověření spolehlivosti výškových efektů se aplikuje na pyrotechnické výrobky určené k činnosti ve výšce. Ověření sestává z pozorování účinku, které pocházejí z funkce pyrotechniky ve výšce, přičemž se zjišťuje především dosažená výška a případná nebezpečí plynoucí z jejího pádu či pádu částí sestavy výrobku na zem.

Zkušební podmínky

2. Zkouška se provádí ve volném terénu, který je rovný a bez terénních překážek při stávajících klimatických podmínkách, vyjma deště či sněžení.

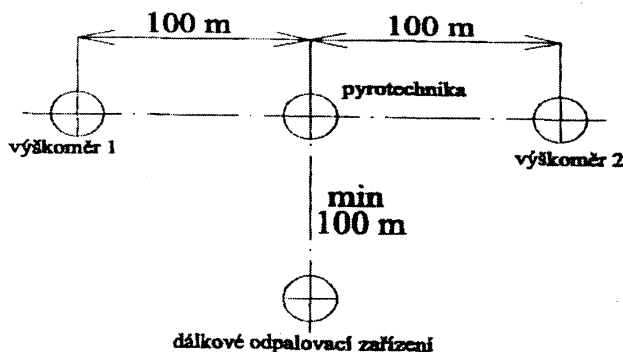
Zkušební zařízení

3. Ke zkoušce se použijí:
- a) dva nezávislé výškoměrné systémy;
 - b) odpalovací zařízení výškové pyrotechniky doporučené výrobcem (dovozcem) např. moždíře, raketové rampy, a pod.;
 - c) zařízení pro dálkové odpalování.

Příprava a postup zkoušky

4. Před započatím zkoušky se provede:
- a) příprava výrobku – ustavení do polohy před odpálením včetně odpal. zařízení;
 - b) rozmístění výškoměrů do vzdálenosti 100 m od místa odpalu;
 - c) umístění zařízení pro dálkové odpalování.

Rozmístění se provádí podle schématu:

5. Výrobek se odpálí. Pozoruje se její dráha a změří se pomocí výškoměrných systémů její dostup, přičemž záměrnými body pro měření výšky dostupu jsou středy vlastního efektu, který vznikl v důsledku funkce výrobku.
6. Zejména se zaznamená výška dostupu měřená oběma výškoměry, veškeré pády hořících částí na zem – části se popíší a selhání výrobku.

Zhodnocení zkoušky

7. O průběhu a výsledku zkoušky se provede záznam do protokolu o zkoušce.

O. Zkouška k určení charakteristiky detonující - nedetonující

Účel a význam zkoušky

1. Zkouška je určena ke stanovení, zda definovanou a citlivou náplň trhaviny lze iniciovat předmětným výrobkem. Slouží tak k posouzení jeho detonačního nebo nedetonačního charakteru; dojde-li k iniciaci, má charakter detonační, nedojde-li k iniciaci, má charakter nedetonační.

Zkušební podmínky

2. Zkouška se provádí za stávajících klimatických podmínkách na trhačí jámě.

Zkušební zařízení

3. Ke zkoušce se použije zkušební zařízení:
 - a) destičky z měkkého olova sloužící jako materiál pro prokázání detonace;
 - b) zkoušený vzorek výrobku zpravidla v počtu 3 jednotek;
 - c) trhavina Pentrit (pentaerythrit) lisovaného ve válcovitých náložkách o hustotě 1,00 (+- 0,04) s lehkým pouzdrům (např. papír "kraft" nebo film z tenkého plastu) o průměru 30 mm a hmotnosti alespoň 50 g. Konce těchto nábojek tvoří rovnou plochu.

Příprava a postup zkoušky

4. Zkouška spočívá v umístění vzorku výrobku na jednom konci náložkované trhaviny kontaktně aktivní část výrobku, přičemž známý nebo předpokládaný účinek zkoušeného výrobku se orientuje do středu nábojky. Nelze-li tyto podmínky dodržet (významné opracování / seříznutí apod. zařízení, ...), tak orientace, obecněji přesná poloha výrobku se zvolí tak, aby se nacházelo v těch a priori nejvýhodnějších podmínkách pro iniciaci náložkované trhaviny. Náložka se poté umístí na průkaznou olovenou destičku v předpokládaném směru postupu detonace.
5. Po odpálení zařízení se posoudí výsledek zkoušky (došlo-li či nedošlo k detonaci náložky) podle případných otisků zanechaných na olovené destičce. Zkouška se obvykle skládá ze tří následných zkoušek provedených za stejných podmínek.

Zhodnocení zkoušky

6. Výsledek zkoušky se zaznamená takto:

- a) “detonační charakteristika” je zjištěn u výrobku, jestliže došlo v průběhu ověřování alespoň k jedné detonaci náložky s trhavinou;
- b) nedošlo-li k tomu, má výrobek „charakteristiku nedetonační“.

7. O průběhu a výsledku zkoušky se provede záznam do protokolu o zkoušce.

ZKUŠEBNÍ ZNAČKY STANOVENÝCH STŘELNÝCH ZBRANÍ, STANOVENÉHO STŘELIVA A PYROTECHNICKÝCH PŘEDMĚTŮ

I. Značky používané pro označení stanovených střelných zbraní, stanoveného střeliva a pyrotechnických předmětů v České republice

č.1 - Kusové ověřování signálních, metných, narkotizačních, plynových zbraní, expanzních zbraní a přístrojů

č.2 - Typová kontrola střeliva do plynových zbraní

č.3 - Kusové ověřování zbraní, určených výhradně pro černý prach

č.4 - Kusové ověřování zbraní s hladkým vývrtem pro bezdýmný prach

č.5 - Kusové ověřování brokovnic - vyšší zkouška

č.6 - Kusové ověřování brokovnic - ocelové broky

č.7 - Identifikační značka Českého úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva

ČESKÁ REPUBLIKA (pokračování)

č.8 - Opakované kusové ověřování všech typů zbraní

č.9 - Kusové ověřování zbraní s drážkovaným vývrtem pro bezdýmný prach

č.10 - Homologace plynových zbraní, expanzních zbraní a přístrojů

č.11 - Typová kontrola střeliva

č.12 - Typová kontrola střeliviny

č. 13 - Zkušební značka pro pyrotechnické předměty (pod písmeny ČÚZZS se uvádí číslo certifikátu o typové zkoušce, poslední dvojčíslí roku jeho vydání a třída stupně nebezpečnosti)

II. Zkušební značky pro střelné zbraně a střelivo používané ve smluvních státech podle Úmluvy o vzájemném uznávání zkušebních značek ručních palných zbraní, uznané v České republice

SPOLKOVÁ REPUBLIKA NĚMECKO

Definitivní zkouška černým prachem (1)

Definitivní zkouška bezdýmným prachem (2)

Vyšší zkouška bezdýmným prachem (3)

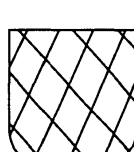
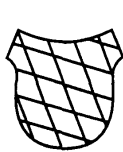

Zkouška zbraní sloužících k vymetení jiné látky než pevné střely (4)

Nová (opakovaná) zkouška (5)

Značky rozlišující různé zkušebny (6)

Ulm

Berlín

Kiel

Hannover

Mnichov

Mellrichstadt

Kolín/R.

Suhl

SPOLKOVÁ REPUBLIKA NĚMECKO (pokračování)

Kontrola střeliva (7)

Ulm

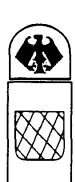
Hannover

Kiel

Mnichov

Mellrichstadt

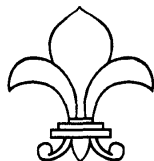
Kolín/R.

Suhl

Kontrola určitých palných zbraní a ručních
přístrojů s výbušnou náplní (8)

Zkouška brokovnic – ocelové broky (9)

RAKOUSKÁ REPUBLIKA

Videň

Ferlach

Provizorní zkouška hlavní (1)

Definitivní povinná zkouška černým prachem;
Veškeré zbraně (2)

Definitivní povinná zkouška ostrým prachem všech zbraní určených ke
střelbě nábojů s bezdýmným prachem (3)

Dobrovolná vyšší zkouška loveckých zbraní s hladkým vývrtem (4)

Kontrola střeliva (5)

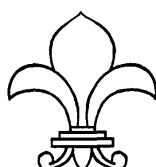

Zkouška určitých palných zbraní a ručních přístrojů s výbušnou náplní
(6)

V

F

Zbraň odmítnuta při kusovém ověření (7)

Zkouška brokovnic – ocelové broky (8)

BELGICKÉ KRÁLOVSTVÍ

Pušky předovky s hladkým vývrtem - povinná zkouška

Obyčejná zkouška - hlaveň (1)

-dnový šroub (2)

Vyšší zkouška - hlaveň (3)

- dnový šroub (4)

Pušky nabíjené zezadu s hladkým vývrtem

Provizorní dobrovolná zkouška hlavně (5)

Povinná zkouška obyčejná - hlaveň, závěr (6)-

Povinná zkouška vyšší - hlaveň, závěr (7)

Terčovnice

Zkouška černým prachem – hlaveň (8)

- závěr (9)

Zkouška bezdýmným prachem - hlaveň, závěr (10)

Palné zbraně s drážkovaným vývrtem - povinná zkouška - hlaveň, závěr (11)

BELGICKÉ KRÁLOVSTVÍ (pokračování)

Revolvery

Zkouška černým prachem - hlaveň, tělo (12)

- válec (13)

Zkouška bezdýmným prachem - hlaveň, tělo, válec (14)

Automatické pistole

Zkouška bezdýmným prachem - hlaveň, zkoušené součásti (15)

Pistole pro náboje „Flobert“ nebo revolverové náboje

Zkouška černým prachem – hlaveň (16)

- zkoušené součásti (17)

Zkouška bezdýmným prachem - hlaveň, zkoušené součásti (18)

Zahraniční zbraně s hladkým vývrtem

Vyšší zkouška (19)

Zahraniční zbraně - hlaveň, zkoušené části (20)

BELGICKÉ KRÁLOVSTVÍ (pokračování)

Vojenské zbraně

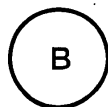
- hlaveň (21)

- zkoušené součásti (22)

Tvrdé kalené součásti mohou být označeny (23)

Kontrola střeliva (24)

A .. Zkouška určitých palných zbraní a ručních přístrojů s výbušnou náplní (25)

Identifikační značka zkušebny (26)

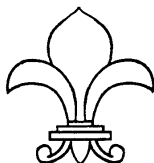
Zkouška brokovnic – ocelové broky (27)

REPUBLIKA CHILE

Zkouška zbraní;
Zkouška ručních přístrojů s výbušnou náplní (1)

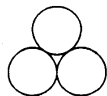
Kontrola střeliva (2)

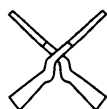
Zkouška brokovnic – ocelové broky (3)

ŠPANĚLSKÉ KRÁLOVSTVÍ

Identifikační značka zkušebny v Eibar vyražená na všech zbraních (1)

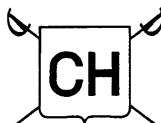
Zkouška předovek (černý prach) (2)

Dobrovolná zkouška černým prachem u hlavní nabíjených zezadu (3)

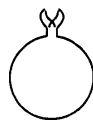
Povinná zkouška bezdýmným prachem u zbraní s hladkým vývrtem nabíjených zezadu (4)

Dodatečná zkouška bezdýmným prachem u zbraní s hladkým vývrtem nabíjených zezadu (5)

Zkouška pistolí a terčovnic
(s normálně používaným prachem) (6)

Povinná zkouška zbraní s drážkovaným vývrtem (7)

Zkouška zahraničních zbraní, na nichž nejsou
vyraženy zkušební značky uznávané C.I.P. (8)

Kontrola střeliva (9)

Zkouška určitých ručních palných zbraní a přístrojů
s výbušnou náplní (10)

Zkouška brokovnic – ocelové broky (11)

FRANCOUZSKÁ REPUBLIKA

STÉTIENNE

Dokončené smontované hlavně - obyčejná zkouška (1)

STÉTIENNE

Dokončené smontované hlavně - dvojnásobná zkouška (2)

STÉTIENNE

Dokončené smontované hlavně - trojnásobná zkouška (3)

Přístroje postavené naroveň zbraním - typová zkouška (4)

Dokončené palné zbraně - obyčejná zkouška
černým prachem (5)

Dodatečná zkušební značka pro zbraně zkoušené
v dodacím stavu (6)

Dokončené palné zbraně - obyčejná zkouška bezdýmným
prachem (7)

Dokončené palné zbraně - vyšší zkouška
bezdýmným prachem (8)

Zkouška dlouhých zbraní s drážkovaným vývrtem (9)

Nová (opakovaná) zkouška dlouhých zbraní s drážkovaným vývrtem (10)

FRANCOUZSKÁ REPUBLIKA (pokračování)

dokončené palné zbraně - nová (opakovaná)
zkouška černým prachem (11)

Obyčejná nová (opakovaná) zkouška bezdýmným
prachem (12)

Vyšší nová (opakovaná) zkouška bezdýmným
prachem (13)

Zkouška krátkých zbraní (14)

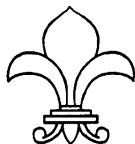
Nová (opakovaná) zkouška krátkých zbraní (15)

Označení odmítnutých (vyřazených) zbraní (16)

Kontrola střeliva (17)

Zkouška brokovnic – ocelové broky (18)

ITALSKÁ REPUBLIKA

Identifikační značka národní zkušebny v Gardone V.T. vyražená na všech zbraních (1)

Definitivní zkouška černým prachem (2)

Definitivní zkouška bezdýmným prachem (3)

Vyšší dobrovolná zkouška bezdýmným prachem (4)

Dodatečná zkušební značka zbraní zkoušených v dodacím stavu (5)

Kontrola střeliva (6)

Zkouška brokovnic – ocelové broky (7)

FINSKÁ REPUBLIKA

Kontrolní značka pro spotřebitelské střelivo (1)

Obyčejná zkouška (2)

Zkouška černým prachem (3)

Vyšší zkouška (4)

Zkouška brokovnic – ocelové broky (5)

VELKÁ BRITÁNIE

Londýn

Birmingham

Provizorní zkouška hlavně (1)

Definitivní zkouška zbraní určených jen pro bezdýmný prach (2)

na mechanismu (2a)

(2c)

na hlavní (2b)

Definitivní zkouška zbraní určených jen pro černý prach (3)

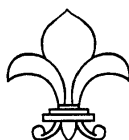
Speciální zostřená zkouška (4)

Nové (opakované) ověření (5)

Kontrola střeliva (6)

Zkouška určitých střelných zbraní a přístrojů s výbušnou náplní
(7)

Zkouška brokovnic – ocelové broky (8)

MAĎARSKÁ REPUBLIKA

Dobrovolná provizorní zkouška (1)

Definitivní zkouška zbraně bez úpravy nebo v dodacím stavu (2)

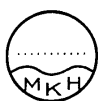
Nová (opakovaná) zkouška (3)

Vyšší zkouška (4)

Kontrola střeliva (5)

Zkouška signálních zbraní
Zkouška zbraní poplašných, startovacích a plynovek
Zkouška plynových zbraní a zbraní na stlačený vzduch používajících střelivo pro
plynové zbraně, kde je energie střely nižší než 7,5 J (6)

Zkouška určitých ručních palných zbraní a přístrojů s výbušnou náplní (7)

Definitivní zkouška černým prachem (8)

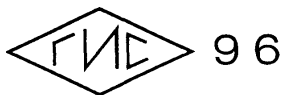

Zkouška brokovnic – ocelové broky (9)

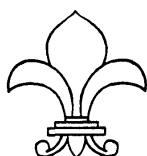
RUSKÁ FEDERACE

Značka Státního výzkumného střediska v Iževsku pro zkoušky
civilních zbraní (1)

Značka národní zkušebny v Klimovsku, která osvědčuje
provedení úředních zkoušek zbraní a střeliva a rok zkoušky (2)

Zkouška brokovnic – ocelové broky (3)

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

Kusové ověřování signálních, poplašných a narkotizačních zbraní a ostatních expanzních přístrojů (1)

Kusové ověřování všech druhů zbraní nabíjených zezadu na bezdýmný prach (2)

Kusové ověřování zbraní na černý prach nabíjených zepředu (3)

Kusové ověřování brokovnic - vyšší zkouška (4)

Homologace zbraní a expanzních přístrojů (5)

Kontrola střeliva (6)

SLOVENSKÁ REPUBLIKA (pokračování)

Kontrola střelivin (7)

Identifikační značka zkušebny střelných zbraní a střeliva Lieskovec (8)

Zkouška brokovnic – ocelové broky (9)

Příloha č. 5 k vyhlášce č. 313/2000 Sb.

Úplaty (vyjádřené v Kč) za činnosti související s ověřováním a zkoušením stanovených střelných zbraní, stanoveného střeliva, pyrotechnických předmětů, výbušných předmětů a pomůcek pro jejich používání a se zkoušením balisticky odolných materiálů a konstrukcí.

A. Za provedení kusového ověřování jednoho kusu stanovené střelné zbraně nebo její části u výrobce a provedení označení podle typu stanovené střelné zbraně

a) dlouhé zbraně	0,-
b) krátké zbraně	0,-

B. Za provedení kusového ověřování jednoho kusu stanovené střelné zbraně nebo její části a provedení označení podle typu stanovené střelné zbraně v Úřadu

a) dlouhé zbraně	350,-
b) krátké zbraně	350,-

C. Provedení opakovaného kusové ověřování každého kusu stanovených střelných zbraní nebo jejich částí a provedení označení podle typu stanovené střelné zbraně

a) dlouhé zbraně	350,-
b) krátké zbraně	350,-

D. Poskytnutí zkušebního střeliva nad rámec při provádění činností v položkách A. až C. podle typu střeliva

1. kulové	30,-
2. brokové	15,-
3. pistolové	10,-
4. revolverové	15,-
5. malorážkové	15,-
6. nábojky	10,-

Poznámka: Pokud nákupní cena střeliva převyšuje stanovenou úplatu o 10 %, účtuje se tato nákupní cena navýšená o 20 % manipulačního poplatku.

E. Vydání duplikátu certifikátu 1 000,-

F. Označení stanovené střelné zbraně skrytě 500,-

G. Podání žádosti a provedení homologace stanovených střelných zbraní podle typu stanovené střelné zbraně

a) expanzní přístroje	35 000,-
b) expanzní zbraně	30 000,-
c) palné zbraně	37 000,-
d) plynové zbraně	20 000,-

H. Podání žádosti a provedení typové kontroly střeliva podle typu střeliva

a) stanovené střelivo pro palné zbraně	
1. průmyslově vyráběné nebo průmyslově přebíjené náboje	36 000,-
2. průmyslově vyráběné střely	10 000,-
3. průmyslově vyráběné nábojnice	10 000,-

4. průmyslově vyráběné zápalky	10 000,-
b) stanovené střelivo pro expanzní přístroje	
1. průmyslově vyráběné pracovní nábojky	30 000,-
2. prachové tablety	24 000,-
c) stanovené střelivo pro expanzní zbraně	
1. průmyslově vyráběné akustické nábojky	30 000,-
2. průmyslově vyráběné plynové nábojky	30 000,-
3. průmyslově vyráběné nábojky s granulemi	30 000,-
d) stanovené střelivo pro plynové zbraně – průmyslově vyráběné střely	24 000,-
e) střelivina	
1. bezdýmný prach	40 000,-
2. černý prach	30 000,-

I. Podání žádosti a provedení inspekční kontroly střeliva podle typu střeliva

Za úkony se účtuje 50% úplaty uvedené v položce H v písmenu a) až e).

J. Podání žádosti a provedení typové kontroly pyrotechnických předmětů podle typu pyrotechnických předmětů

a) pyrotechnické předměty pro zábavné účely	
1. třídy I.	5 000,-
2. třídy II.	7 000,-
3. třídy III.	9 000,-
b) pyrotechnické předměty pro technické účely	
1. třídy T – O	5 000,-
2. třídy T – 1	10 000,-

K. Podání žádosti a provedení opakovaného ověřování pyrotechnických předmětů podle typu pyrotechnických předmětů.

Za úkony se účtuje 50% úplaty uvedené v položce J. písmena a) a b)

L. Podání žádosti a provedení odborných činností

a) výbušné předměty pro zábavné účely třídy IV.	25 000,-
b) výbušné předměty pro technické účely třídy T 2	30 000,-
c) rozbušky	
1. elektrické	24 000,-
2. zážehové	20 000,-
d) palníky	20 000,-
e) ostatní rozněcovadla	20 000,-
f) zápalnice	12 000,-
g) bleskovice	16 000,-
h) zápalky	12 000,-
i) osobní ochranné prostředky	
1. zjištění nebo ověření třídy balistické odolnosti	6 000,-
2. zjištění nebo ověření meze balistické odolnosti V_{50}	20 000,-
3. zjištění nebo ověření třídy odolnosti proti bodnutí	5 000,-
j) ochranné konstrukce, dveře, okna, rámy, žaluzie, panely, přepážky, díly karoserie, skla, složeniny „sendviče“,	
1. zjištění nebo ověření třídy balistické odolnosti	9 000,-
2. zjištění nebo ověření meze balistické odolnosti V_{50}	27 000,-
3. zjištění nebo ověření třídy odolnosti proti bodnutí	5 000,-

M. Zkouška nebo ověření jednoho stanoveného technického požadavku výrobku	1 000,-
N. Zkouška nebo ověření varianty výrobku	2 000,-
O. Vydání nálezu (certifikátu, rozhodnutí, protokolu, stanoviska, dopisu, apod.) o provedení odborné činnosti	2 000,-

Příloha č. 6 k vyhlášce č. 313/2000 Sb.

Vzor
služebního průkazu zaměstnance
Českého úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva

1. Vzor lícové strany:

	ČESKÝ ÚŘAD PRO ZKOUŠENÍ ZBRANÍ A STŘELIVA
SLUŽEBNÍ PRŮKAZ	
Fotografie držitele 45 mm x 35 mm	Držitel tohoto průkazu, pan/pani, slečna*) Jméno: Příjmení: titul. rodné č.: je zaměstnancem Českého úřadu pro zkoušení zbraní a střeliva, a je zmocněn provádět úkony a činnosti, stanovené tomuto Úřadu zákonem č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. PRAVA A POVINNOSTI VYPLÝVAJÍCÍ Z TOHOTO ZMOCNĚNÍ JSOU UVEDENY NA RUBOVÉ STRANĚ
Číslo průkazu:	*) Nehodící se škrtně

Obr.1 - líc služebního průkazu zaměstnance ČÚZZS

2. Rubová strana služebního průkazu:

1. Podle ustanovení § 17 odst. 3 a 4 zákona č. 156/2000 Sb., o ověřování střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů a o změně zákona č. 288/1995 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o střelných zbraních), ve znění zákona č. 13/1998 Sb., a zákona č. 368/1992 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, je držitel tohoto průkazu oprávněn: a) provádět ověřování stanovených střelných zbraní, střeliva a pyrotechnických předmětů b) informovat vedení Úřadu o kontrolních zjištěních, která zakládají možnost vydat zákaz dalšího nakládání se stanovenými střelnými zbraněmi, stanoveným střelivem nebo pyrotechnickými předměty nebo o jejich stažení z trhu; 2. Podle ustanovení § 20 zákona č. 156/2000 Sb. kontrolovat: c) zda stanovené střelné zbraně, stanovené střelivo a pyrotechnické předměty jsou uváděny na trh označené a zda splňují technické požadavky, d) zda ten, kdo uvádí na trh použité střelné zbraně je předložil k ověření před jejich uvedením na trh, e) zda ten, kdo dovezl pyrotechnické předměty, je předložil k ověřování do 30 dnů po vstupu tohoto zboží do tuzemska, f) zda ten, kdo opravuje zbraně, dodržuje při opravách a úpravách stanovené technologické postupy a zda zbraně po opravě či úpravě odpovídají stanoveným technickým požadavkům, g) zda technická a průvodní dokumentace splňuje veškeré náležitosti stanovené zákonem.	
Datum vydání průkazu:	Podpis předsedy Úřadu:
Platnost do:	

Obr.2 - rub služebního průkazu zaměstnance ČÚZZS

3. Rozměry průkazu – ID-2 podle EN ISO/IEC 7501 z roku 1995. Po obou stranách průkazu bude pod výše uvedenými texty po celé ploše průkazu podtisk složený z písmen CZ a ČUZZS střídavě - mezi písmeny symbol lipového listu. Barva transparentní bleděmodrá

Obr. 3 - vzor podtisku

4. Určení ochranných prvků:

- holografická nálepka s rozměry 22mm x 22mm,
- geometrický obrazec (hvězdice) pod textem s osobními údaji držitele průkazu,
- zatavení průkazu do průsvitné termofolie.

Příloha č. 7 k vyhlášce č. 313/2000 Sb.

I. Počet kusů střeliva předkládaného k ověřování

	Počet kusů ve vzorku podle velikosti série stanoveného střeliva							
Kontrola	do 35 000	35 001 až 150 000	150 001 až 500 000	500 001 *) až 1.500 000	do 35 000	35 001 až 150 000	150 001 až 500 000	500 001 *) až 1.500 000
	Typová kontrola				Výrobní a inspekční kontrola			
Vzhledu střeliva a identifikační ch údajů na střelivu a kontrola rozměrů střeliva	250	400	630	1 000	125	200	315	500
Tlaku prachových plynů střeliva nebo jiné veličiny při ekvivalentní kontrolě v případě zvláštního střeliva	40	60	60	100	20	30	30	50
Funkce střeliva	40	64	64	100	20	32	32	50
Identifikační ch údajů na spotřebitelsk ém obalu	250	400	630	1 000	125	200	315	500

*) Rozsah velikosti série 500 001 až 1 500 000 se nevztahuje na střelivo se středovým zápalem. Pro toto střelivo je stanovena série o velikosti nejvýše 500 000.

Množství vzorků střeliviny je stanoveno na 3 kg